

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRACIA, 31. BAIXOS. — TELEF. 1451-A.

BARCELONA, dimecres, 3 de gener de 1923

TALLERS D'IMPREMTA
CARRER DE BARBARA, 11 I 13. — TELEF. 1319

EDITORIAL

L'essència del nostre ideal

Per a tot nacionalista que ho sigui profundament, verament, l'essència del nostre ideal consisteix en la llibertat de Catalunya. Entorn d'aquesta llibertat hom pot teixir conviències i unions més o menys estretes, amb la condició que aquests llaços no ofeguin aquella llibertat. De totes maneres, les fórmules d'enllaç exterior són coses secundàries. Mai no poden convertir-se en condicions forçoses de la realització del nostre ideal.

Cal afirmar ben altament el caràcter secundari de les fórmules d'enllaç i el caràcter primordial de la llibertat catalana. Que Catalunya sigui lliure: ve't aci l'aspiració irrenunciable del nacionalisme català. Que sigui lliure en l'isolament polític o que ho sigui dins un sistema d'ample conviència amb altres nacions, això són ja aspectes secundaris del nostre problema. Volem la llibertat incondicional. L'estructura política de la llibertat no ha de fer-nos perdre mai de vista la finalitat primordial.

Davant la tria possible entre la independència absoluta i una fórmula d'enllaç compatible amb la nostra plena sobirania, un nacionalista es pot decidir honestament per un dels dos termes, sense fer renúncia ni traïció a l'ideal patriòtic. Però si la tria no es presenta entre aquests dos termes, sinó entre els termes de submissió i independència, aleshores és perfectament clara la tria que s'ha de fer. En el cas de quedar pràcticament suprimit el terme d'opció de l'autonomia integral, no serien bons catalans, no serien vers nacionalistes aquells que, invocant una harmonia impossible i una preferència per una fórmula morta, es neguessin a decidir-se lleialment per la nostra total llibertat.

La unitat política amb una nació determinada, la conviència dins un cert Estat, no pot ésser considerada com essencial per cap nacionalista. Les fórmules d'enllaç depenen, en primer lloc, de la possibilitat. I no és acceptable que un catalanista les presenti com a condició necessària de la llibertat de la pàtria. És atemptatòria als principis nacionalistes i a la dignitat catalana l'afirmació segons la qual no es vol la llibertat si no va acompanyada d'una fórmula d'enllaç amb l'Estat espanyol. Aquesta tesi seria, en el fons, una tesi regionalista, fonamentalment contrària a la tesi nacionalista.

Per això no ens atrevim a donar una interpretació massa textual a unes paraules que no fa gaire pronuncià al Senat espanyol un dels homes més eminents del catalanisme, En Lluís Duran i Ventosa. Segons els mots consignats oficialment al Diari de Sessions del Senat, el senyor Duran digué: "No oblideu, senyors senadors, que Espanya té molts exemples per recordar en aquest assumpte; que el nostre paper, el dels nacionalistes catalans que formem part del Parlament espanyol, és una mica anàleg al d'aquells autonomistes antillans que tants d'esforços varen fer per conservar les Antilles sota la bandera d'Espanya. Nosaltres, fins els majors radicalismes, demanem tot allò que entenem convenient per al nostre país, però sempre precisament sota la sobirania espanyola conjunta".

A despit del "sempre" i del "precisament", havem de creure que En Duran i Ventosa no lliga indissolublement la llibertat catalana a la sobirania espanyola, i que si aquests dos termes apareguessin, no ja ideològicament, sinó pràcticament, com a incompatibles, ell es decantaria per la llibertat de Catalunya. Aquell que així no ho fes, seria un desertor de l'exèrcit de la pàtria. No creiem que cap nacionalista veritable pugui fer-se servir les paraules pronunciades per un diputat a Corts de la "Lliga" quan anys enrera deia, en ple Parlament espanyol, que si un dia Catalunya es declarés independent, ell alçaria el seu canicil de Barcelona i aniria a residir dins Espanya, perquè en terra espanyola vol viure i morir.

DES DE PARIS

Sota la manca d'intel·ligència psicològica

Ha esdevingut un lloc comú — lloc comú equivocat, a dir-ho — que el mal estat econòmic d'Espanya, a tot arreu del món, tingui una sola causa: l'ineficiència dels seus governs. Per a l'opinió francesa, tots els mals de que patia França a la resistència d'Alemanya a reparar el que ha destruït; mentre no s'acabava això, no hi havia pau, i la pau seria un pau veritable, crec que els francesos han tingut de destruir-se molts milions de francs per compte d'Alemanya; i ara que ha portat desequilibri en les finances de l'Estat i ha perjudicat l'economia parisiense.

La dita opinió no veu altre remedi per sortir del pas que fer pagar a Alemanya; i aquesta és la política dels diversos ministres que han anat succeïnt-se a França.

Però, és que Alemanya pot pagar en les presents circumstàncies? El cert és que Alemanya ha fet el possible i l'impossible, amb la seva política financera, per no pagar. Ha estat intel·ligent i prudent així, ella? No, al nostre entendre. Ha anat massa lluny! Ha comès el mateix error de psicologia amb la seva política de guerra que cometé amb la seva política de pau. Durant la guerra, va voler estimar la potencialitat de l'adversari i l'absorció abastada dels imponderables; i, malgrat aquest, una guerra sense guanyar, relliscant fins a la ruïna, amb una ultrança i això la va perdre. Per houre l'armistici, acceptà totes les condicions dels aliats amb el secret intent d'eliminar el compliment; i, amb la submissió de la seva astúcia, es llança a una política de fallida, apel·lant a la inflació sistemàtica dels bitllets de banc per atraure la moneda sense valor, més aviat a canvi d'un paper a canvi

garantia. Així cregué afavorir les exportacions en benefici d'unes quantes, però aquella prosperitat fictícia, i ara ho veu, ha dut al seu país vers una real misèria. Així pot satisfer l'esperit de venjança d'alguns francesos — car, en veritat, els francesos han sofert d'aquesta guerra tant com els alemanys — però crea un desequilibri mundial, de que Alemanya, comptat i debatut, és la primera de sofrir les desastroses conseqüències.

Les noves dèrmes parts de la població alemanya han estat arruinades per la política d'inflació, política en que ha aprofitat, en primer terme, a una infinita fracció d'especialistes en divises estrangeres. Si els dirigents d'Alemanya han comès així una defraudació d'acció en perjudici de llurs acreedors, han portat, de trasllat, la misèria al 90 per 100 dels seus conciutadans; aquest és el resultat de l'exploació del defalliment monetari que ha seguit a la gran catàstrofe.

Els alemanys no es donen prou compte d'aquesta trista veritat, així econòmica, així financera; el conjunt de la prosperitat alemanya ha sofert més d'aquesta política monetària, filla, ella, de la desfeita, que no hauria sofert del puntual pagament de reparacions establertes segons la seva capacitat financera. Així li hauria permès d'entrar en un quadre d'estabilització econòmica mentre que ara va a la deriva. Ferint així la propietat, els dirigents alemanys, amb la raó absurda, s'han dut un cop terrible a l'instint de conservació del poble, instint sense el qual els individus i les nacions desapareixen amb rapidesa.

J. PEREZ JORBA
24-12-1922.

LA POLITICA

LA CONTESTA DE CATALUNYA

Sota el títol de Les raons del qui no hi lluca, escriu, entre altres coses, Jaume Maurici a l'Alt Empordà, de Figueres:

Ja sabem que no és pas la comprensió aguda del nostre problema el que dicta les paraules d'A B C, sinó la profunda i instintiva antipatètica que espanyola al·lonada una mica pels dolorosos exemples americans i oceànics. L'orgull de tota una raça exalta i esquerpa traspuja amb tons amargs d'aquest dilema que exposa A B C als catalans. Nosaltres no el sabríem pas combatre. Ens repugna únicament la vanitat i la superbia amb què és pensat i és dit. Fora d'aquesta objecció, creiem que no cabria més similitud amb el nostre pensament.

La força primitiva dels dos conceptes d'aquell dilema tenen la virtut de fer retrocedir el problema catalano-espanyol a la seva pura nacionalista. Però la seva pura nacionalista, rebel, inflexible i intransformable, feta expressant el punt de vista espanyol, no demostra pas una intel·ligència política imperial tan finament adaptable com la de Lloyd George en signar el tractat britano-irlandès. El pensament que ha dictat a A B C el seu dilema únic, és el mateix que ha presidit en tots els temps la davallada espanyola. Dintre dels seus conceptes superbs i orgullosos s'hi tanca la tragèdia que va viure Pi i Suñer i Filipines, que és la mateixa tragèdia que viu avui la Lliga Regionalista i alguns republicans-federal, volent solucionar per una transacció de sobirania la crua realitat catalana, més crua encara quan xoca amb la inflexibilitat espanyola.

El Gironès, en el seu editorial de Dissabte passat, contesta per la ploma de J. J. a l'encapçalament de Separatisme, de la següent manera:

"Precis és confondre que si A B C ha emprès aquesta tasca per finalitats pròpies de la política madrilenya, els seus articles han produït a Catalunya un efecte ben distint del que s'han proposat els seus autors. El dilema que ens planteja amb insistència, nosaltres ja el tenim resolt."

CATALANISME PRÀCTIC

A la Joventut Nacionalista de Catalunya s'ha donat aquest mes un curs de lectura i escriptura catalanes a l'edició de Catalunya.

DE L'APLEC DE TERRA-CONA

Demanant ha arribat una nova adreça al nostre Aplec comarcal que tingui lloc a Terrassa i a l'Alt Empordà.

Es de l'Ordre Nova Terra i de la Joventut Nacionalista, també de Terra, i la comunicació és anada d'amor per la nostra Pàtria i d'entusiasme per l'Acció Catalana.

MITING AL VENDRELL

Dintre d'aquesta Federació Republicana Autonòmica de Terrassa faré un miting al Vendrell.

Són nomenats els següents oradors: M. Miró i Espluga, Ramon Nogués, Marcé Nadal, Pere Llorc, Marcé Domingo, Lluís Figueras i Julià Nogués.

EL "CASAL CATALÀ" DE BUENOS AIRES

Havem rebut una molt amable comunicació del Casal Català de Buenos Aires fent constar la seva identificació amb les doctrines d'Acció Catalana i dedicant mots d'afectuosa complaença per les seves campanyes i les de LA PUBLICITAT.

Agirem cordialment la gentilesa dels patriotes catalans d'aquella gran metròpoli i fem vots perquè tothora seguin treballant no laborant per la llibertat de la nostra Pàtria.

LA "LLIGA REGIONALISTA"

La Lliga Regionalista ens fa ja la insinuació de la següent convencut:

En compliment del que disposa els articles 7 i 9 dels nostres Estatuts, es comença a tots els socis a la Junta general ordinària que, per a l'aprovació de comptes i elecció de la meitat dels membres de la Junta Directiva se celebrarà en el nostre estat social (Bòlers, 4) diumenge, dia 14, a les sis de la tarda.

Barcelona, 2 de gener de 1923.—El president, Raimon d'Abadal.

Nota: Els socis poden assistir-hi personalment o per delegació.

EN CAMBIO A LA BARCELONETA

Per acord de la Comissió d'Acció Política de la Lliga Regionalista, En Cambio aprofitarà l'avinentesa de la inauguració oficial del gran estatge del Casal Nacionalista de la Barceloneta per a pronunciar una conferència política, en la qual exterioritzarà el programa electoral de la Lliga Regionalista en la cinquè i propera Junta electoral.

CRONIQUE PORTUGUESES

"Instantània"

Segons un telegrama de París, inserit en un dels nostres diaris de gran circulació, aparegué un d'aquests dies en el "Temps", diari de la major preponderància internacional, un article, en el qual hom parla de la situació del nostre país en termes que revelen un coneixement bastant exacte de les nostres circumstàncies i dels nostres recursos.

Diu el "Temps", havent-se referit a la proesa dels nostres aviadors, a l'èxit admirable del viatge del senyor doctor Antonio José d'Almeida al Brasil i a l'entrevista, avui ja cèlebre, amb don Alfons XIII, que Portugal sembla haver entrat en el període d'estabilitat política, i fa notar que disposem de les millors condicions de prosperitat. Havent constatat aquests fets el gran periodista parisenc, estranya, no obstant, que Anglaterra no ens presti un ajut més eficaç, essent, com és, aliada històrica de Portugal. I el "Temps" acaba per constatar entre nosaltres una visible tendència de desenvolupament de relacions entre Portugal, Espanya i l'Amèrica del Sud.

Té raó el "Temps" en tot el que pensa sobre els grans recursos del nostre país. Són de tal mena, que mai no deixaran naufragar la nacionalitat. I té també raó quan estranya el poc auxili que Anglaterra presta a la nostra pàtria.

Anglaterra no sols és, des de temps remots, la nostra aliada. Havent, a través dels segles, llurat llargament amb la influència que, mercès a l'aliança, adquirí sobre nosaltres, fins fa poc rebé de Portugal tot el concurs que li podia oferir aquest país per a gravíssima situació en què es trobà durant la guerra mundial. És veritat que no hauria d'esser Anglaterra l'única que ens ajudés. Nosaltres varem donar la nostra sang, hipotecàvem la nostra tranquil·litat i el nostre futur en una causa que interessava diversos grans països. Arribada la lluita, quan ja no érem necessaris, varem ésser tractats desconsideradament. No sentim amb cap d'aquests països cap mena de solidaritat efectiva. Però no hi ha dubte que, entre els aliats, Anglaterra, més que ningú, volem obligada a interessar-se per nosaltres. És dolorós assenyalar-ho, però no seria la donat cap gran prova d'aquest interès, que hauria d'ésser vast i profund com el sentiment que ens dugué a la guerra.

Alludeix el "Temps" com diem més amunt, a una determinada tendència a favor d'un estrenyement de relacions entre Portugal, Espanya i l'Amèrica del Sud. Cal suposar que aquesta impressió li fou inspirada per l'entrevista concedida pel sobirà espanyol. En aquest punt ens sembla que el "Temps" no observi prou a fons l'esperit portuguès. El que hi ha és una tendència, polser més que una tendència, un cor-

rent poderós per estrenyer les relacions luso-brasileres. Amb el Brasil s'esdevé la nostra major aliança, que no està fixada en documents diplomàtics, sinó en el propi cor dels dos pobles. A l'aliança arcaica amb Anglaterra només pot afegir-se l'aliança amb el Brasil. Tot l'altre no correspon als autèntics sentiments del nostre poble.

Entre tant, l'article del "Temps" és encoratjador i d'una manera general testimoni, com ja hem assenyalat, la situació favorable de Portugal. De pocs països, sobre tot, dels que es troben embolicats en la conflagració mundial, podrà dir-se el mateix que el "Temps" diu de nosaltres. Pocs poden i deuen encarar tranquil·lament el futur com nosaltres tenim el deure d'encarar-lo, renegant d'ineficient feblesa, que la nostra desunió nodreix sense que tal feblesa tingui una justificació plausible. El món pensa de nosaltres millor que nosaltres mateixos.

Avant!, és, doncs, el mot que amb la seva energia i esperança (tradueix i exterioritza bé el pensament del Portugal contemporani).

HUMBERTO PELAGIO

Full de dietari

Paquets

En general, la nostra gent no és amiga de tragar grans paquets, com la gent d'altres països. Aquí no és corrent veure una senyora amb capell i tot portant una estufa de petroli sota l'aixella o una gàbia amb un canari. Aquí el capell, essent encara un vestit de classe, prohibeix al qui el porta de fer concurrència als camalits. Tampoc els homes de tarannà o d'aspiració senyorial solen portar gaire paquets pel carrer. A l'estiu, algun burgès de cor tendre puja a la torre amb una cindria, traguí un parell d'ampolles de xampany, porta un vestit de la seva muller... Però tot plegat no campta.

En canvi, des de Cap d'Any fins a Reis, el paquet fa violentament irrupció en la nostra vida ciutadana. Tot hom en diu, sense cap ombra de desplaer. Sembla talment que sigui una glòria. L'infel·lic que va amb les mans desvalgades acaba per avergonyir-se'n.

Ah, la victòria dels paquets! És tan imponent que la ciutat n'esdevé més petita. Als tramvies, sobretot aquest últim, petitiu i fàcil, es fa palpable. En temps ordinari xoquegem amb la humanitat per tot; ara és un colze, adés un genoll, més enllà una espatlla... Però en aquests dies, plens d'expectació monàquica (la sola expectació d'aquesta mena que podem permetre'ns) el xoc més freqüent és el xoc amb el paquet de formes diverses.

Cal suportar benigneament la invasió dels paquets. Tots o gairebé tots serveixen una il·lusió digna d'auge o de respecte.

CARLES SOLDEVILA

LES REPARACIONS

La Conferència de París

Cada dia ens raca més el tractar en aquestes planes del curs cançoner i amoninós que segueix el problema europeu de les reparacions. Aquests problemes, en efecte, han deixat d'interessar el públic; i els lectors de diaris, o la gran majoria d'ells, acostumen a saltar, per un moviment instintiu, els articles i treballs que repetidament en parlen. No hi ha manera de mantenir viu l'interès del públic sobre les reparacions durant dos anys. Els tècnics i els diplomàtics tenen l'obligació de seguir aquests afers. Però el públic se'n desenten aviat, i només es fixa en els episodis d'emoció que de tant en tant esclaten, o en els moments culminants. La manera més segura d'allunyar en aquestes qüestions l'interès del lector de diaris és el parlar-n'hi llargament i assiduament.

De totes maneres, el problema de les reparacions es troba ara en un d'aquells moments culminants, i tot fa creure que el llarg plet sostingut entre els aliats mateixos, i especialment entre França i Alemanya, es resoldrà a la Conferència de París. Mr. Bonar Law porta un pla general que comprèn les reparacions i els deutes interaliats. Sembla que es tracta d'una fixació d'orientacions, que deixa un ample marge als detalls concrets i secundaris. Si aquest marge és suficient per a un acord anglo-francès, no és versemblant que Alemanya adopti una actitud de resistència. Com de costum, la Conferència de París, s'inicia entre els auguris optimistes de la Premsa. Però ja sabem que totes les Conferències internacionals acostumen a tenir un preludi d'optimisme i que moltes vegades s'ennuola el primitiu esclat.

Els debats de la Conferència de París no es desencabellaran segurament al voltant de les noves proposicions alemanyes, que tenen un interès molt remot, sinó al voltant del pla britànic. És possible, però, que hi hagi punts de contacte entre les noves fórmules de Londres i les de Berlín. Que aquesta coincidència signifiqui que no hi ha allunyament.

Ultra la qüestió difícil de les garanties, caldrà discutir a París la reducció del deute alemany, la durada de la nova moratòria i la realització dels emprèstims internacionals que faran viable el pagament de les reparacions. Si hoven de pujar pels comentaris de la Premsa francesa i anglesa, i sobre tot pels parers exposats als diaris addicte a M. Poincaré, continua havent-hi una gran distància entre la fesi de Londres i la de París. Al "Journal des Débats", M. Auguste Gauthier acaba el seu article amb aquestes paraules pessimistes i agres: "Son els parisienses i els parisienses que ens porten a una nova conflagració general, en posant entre les mans d'un Estat culpable i de mala fe els mitjans d'intentar una nova experiència d'hegemonia".

A ROMERA I VIRGILI

UN TERCER EN DISCORDIA

El francès. — Té el la setmana passada encara de les el contrari i a favor meu.
l'anglès. — Ho hi fa reg la setmana on tunc ho tornaria a dir, calgués-ne segue.

Isidre Bonsoms i la Biblioteca de Catalunya

El benemèrit bibliòfil N'Isidre Bonsoms, final a escassament una mesada, va ésser en vida un decidit i constant protector de la Biblioteca de Catalunya, de la qual des de que va ésser fundada n'era patró, i un cop mort, s'ha sabut que llega a aquesta important i jove institució, tota la seva biblioteca.

Ell l'havia anada formant en un espai de quaranta anys amb gran amor i fruïció però també a força de molts sacrificis. L'afició als llibres i a la lectura li venia de lluny, des dels temps de la primera joventut quan estudiava a Alemanya. En aquella època en la qual solien formar-se les vocacions, anava perseguint els seus llibres i sovint els venia amb bones relíquies; quant el llibre adquirint en tenia de venerable, la restaurava i respectava. Així la seva col·lecció esdevenia doblement notable per la raresa del contingut i la bellesa del contingut. Des de bon principi havia procurat formar una biblioteca cervantina que, passant els anys, va adquirir la més gran anomenada, essent el seu possessor conegut dels centres de llibreria i fent-se representar o assistint a les vendes de les més famoses biblioteques particulars que es desfeien. Tenint com a naturals diverses llengües europees i fent viatges periòdics i llargues estades a diferents països, de vegades n'havia emprès de difícils expressament per la recerca d'una edició que desitjés i encara no posseís. Era un enamorat veritable del llibre, però un enamorat intel·ligent i un constant lector i recercador.

La seva biblioteca arribà a ésser formidable com a col·lecció cervantina especial. No obstant, un afany de documentar-se el portà a la formació d'una secció d'obres de bibliografia que amb el temps ha esdevingut una de les més notables parts de la biblioteca recentment llegada. La col·lecció d'obres de Cervantes amb les traduccions i obres que es refereixen a l'immortal autor del Quixot, portava de la mà la formació d'una biblioteca de llibres de cavalleria, que és ara una de les més completes que es coneixen en tant abundós com raríssim rengló.

Però és clar que, mentre s'estava a Barcelona, anava interessant-se cada dia més per l'antiga literatura catalana. El "Tirant lo Blanch", que llegia Cervantes amb els llibres de cavalleria, planava per sobre totes les altres obres, amb els seus intrèpides edicions de València i de Barcelona. El llibre d'En Joanot Martorell l'interessava, i adquiria diversos importants manuscrits catalans, sobretot, tan bon punt ja instal·lat a Valldemossa, el més famós manuscrit de la crònica del rei Jaume el Conqueridor, manuscrit copiat per Pere de les Ceràmiques, amb evidents marques de la seva pròpia mà.

El primer llibrament personal que va fer a la Biblioteca de Catalunya va ésser la de les fulles volanderes i obres referents a les guerres de Catalunya. En Bonsoms l'havia adquirida d'En Jaume Andreu, disposant la nombrosa col·lecció en bones caixes en forma de llibre seguint la mateixa classificació que l'anomenat anticari havia establert pel seu catàleg imprès. Aquesta col·lecció s'havia desplaçat en l'espai de temps que va de l'edició del catàleg (1902) fins a l'arribada de Bonsoms a la Biblioteca de Catalunya (1910). El patrimoni, va comprometre's a augmentar i an important elements que tant interessaven la història dels moviments polítics de la nostra terra, com lligada amb la d'Europa. En posteriors adquisicions ha tingut moltíssim consideràblement, sobretot amb els nuchis precedents de can Dalmases i de can Sagarra.

Les dues dones a En Bonsoms la iniciativa miljançant la qual fou possible que la famosa antologia catalana-provençal coneguda en el món de l'erudició pel camponer Gil de Saragossa, no fugís del país que l'havia produïda; que com, entre moltes d'altres, més d'un centenar de poesies d'En Guerau de Gironda, trobador d'En Jaume el Conqueridor i del seu fill Pere el Gran. L'anticari a les mans dels quals estava en demanava una forta quantitat que En Bonsoms imaginà repartir-se entre deu ofertes, i va començar la sèrie de visites a persones amigues que poguessin sumar-se a ell que predicava amb l'exemple. El que subscrigués acompanyar-lo en aquell peregrinatge o presència les gestions, fins que es trobaren les deu honorables persones que permetien que a la fi de l'any 1910, ingressés a la Biblioteca de Catalunya aquest manuscrit que pertocava a l'anticari de Barcelona.

Cada vegada que projectava un donatiu, depressa el portava a bon terme i, al mateix temps, arribava en voler. Aquella biblioteca cervantina que havia imaginat i format, que arribava a ésser coneguda a tot arreu, va arribar també a la Biblioteca

de Catalunya amb la sola condició que es constituís un premi (que se n'ha dit premi Bonsoms) i que se n'imprimís el catàleg. Tothom coneix aquesta biblioteca i els seus incidents fins a la seva inscripció a la sala blava de l'Institut d'Estudis Catalans: quan En Bonsoms comunicava a dos seus amics la seva primera idea en 1912, és quan es formulava el contracte al cap d'un any; el viatge dels llibres de Valldemossa a Barcelona, la festa del tercer centenari de la mort de Cervantes i l'obertura al públic; la publicació dels dos volums del catàleg, i la imminent del terç i darrer que En Bonsoms no va poder veure complet.

Per últim, quan va procedir-se a la lectura del seu testament, cosa obligada dels que desapareixen, la seva honorable vidua, companya de vida i d'aficions, constant guardadora de la biblioteca la formació i creixença de la qual havia presenciat i influït, comunicava a l'Institut d'Estudis Catalans que En Bonsoms ens llegava tots els seus llibres que es trobaven a Valldemossa, sota la condició justa que la senyora Bonsoms en tingués l'ús de fruit durant la seva vida, que tant de bon sigui ben llarga. Mentrestant el llegat no podia estar en mans més intel·ligents i curioses. L'Institut, en acceptar el llegat, va prendre en la seva darrera sessió, una sèrie d'acords per honorar la memòria de l'illustre donador.

Aquest excel·lent bibliòfil, va publicar i subvencionar diversos treballs i estudis. En 1898 va treure a llum la inèdita obra de P. Martí Sarmiento (1761), notícia sobre Cervantes, cotejada en dos manuscrits i precedida d'una discreta nota preliminar. En l'any 1907, amb ocasió de fer la seva entrada a l'Acadèmia de Bones Lletres, de què havia de tractar sinó del "Tirant lo Blanch" en el seu discurs obligat? Va fer-ne un estudi bibliogràfic acuradíssim sota l'epígraf: "L'edició príncipal del "Tirant lo Blanch". Cotejo de los tres ejemplares impresos en Valencia en 1490, únicos conocidos hoy día". Mai tantes dades tipogràfiques i bibliogràfiques no s'havien aconseguit abans d'aquest treball, acompanyat de reproduccions i d'apèndix, donant-se indicacions generals i filiatric en vendes i catàlegs la procedència dels exemplars, afegint-hi inapreciables notes per la recerca del magnífic i únic de l'edició de Barcelona (1497), així com la seva deplorable desaparició. La presentació d'En Bonsoms va ésser feta per En Rubió i Lluch.

Dos anys després, va fer una lectura a la mateixa Acadèmia sobre dos manuscrits que acabava d'adquirir, donant compte de fragments de les traduccions catalanes de la "Flametta" i del "Demerome", totes dues anònimes i del segle XV. En Bonsoms cervantista entrava ja en l'estudi de la literatura catalana. En l'edició va continuar-hi uns mesos més bibliogràfics sobre els estudis de llengua, de literatura i d'edició de textos que s'han fet arribats a la seva conèixer: són prou abundoses i varen costar-li una pacient recerca. Tant més que algú la continués amb les dades que es tenen i les publicacions fetes de 1909 ençà.

Ja es veu per aquest esbós quina forta personalitat i quin sàncer i intel·ligent bibliòfil s'ha perdut. El fràgil entremig dels seus llibres com cap altre, però els facilitava sempre perquè se n'aprofiteixin els estudiosos, els quals no hauran conegut altre bibliòfil tan liberal com ell ho era. Compenia que els llibres eren per ésser llegits o estudiats. El fet que el pinia millor és el primer paràgraf de l'article del seu testament que fa referència llegant a l'Institut d'Estudis Catalans: "Com el fin que mi biblioteca formada com perseverant carí i a costa de reiterades esforcetes, puega ser de utilitat pública y contribuir a la cultura de mi país". Així eren les seves predomnants qualitats: emoció i bondat; com a bon amic dels llibres era també bon amic d'aquells que els estimaven.

JAUME MASSO TORRENTS

La Marina Mercant començar l'any 1923

Les darreres estadístiques publicades a Europa i Amèrica relacionades amb la navegació no poden ésser més colpidores.

Hom creia en començar l'any 1922 que els tipus dels nàutics havien adquirit ja tant baix nivell que era d'esperar en el curs de l'any una notable millora en les col·leccions; dissortadament no ha estat així, i ens trobem, finalment l'any 1922, davant d'una situació tant angustiosa com a les darreries de 1921.

Reduït com es troba, caldrà

ment el tràfec mundial al 50 per 100 del de 1914, i existint, a més a més, en comparació amb la dada esmentada, un sobrant de 14 milions de tones, no cal afundir gaire per explicar-se les causes de la crisi actual de la navegació arreu del món: clarament ens les manifesta la sola enunciació de les dades que precedeixen.

Resulta també axiomàtic que la solució de la crisi del comerç marítim depèn principalment del restabliment de l'equilibri econòmic i de l'endegament dels problemes plantejats per la guerra europea.

Es un error, però, pensar que els factors que comptaven l'any 1914 puguin servir d'índex per a la determinació dels que influirán en el pervindre. Millor guia ens serà per aquest objecte l'estudi de les possibles evolucions dels factors avui en joc.

En aquest sentit, i partint del principi d'un futur restabliment de l'equilibri econòmic, que ja s'intueix, cal que ens fixem en les característiques del tonellatge adés a flot arreu del món, per tal que la seva eficiència ens digui els països que han d'anar accentuant llur preponderància marítima mentre duri l'actual període de transició. I en esmentar aquesta eficiència, partim del fet cert que, en temps generals, el tonatge avui en activitat és compost principalment d'unitats navals de recent construcció i que l'amarrat o inactiu consta d'unitats velles, la mobilització total de les quals no és probable que veiem, per més que augmentin les necessitats del tràfec.

Anglaterra, bo i essent el país que posseeix la major flota mercant, 19 milions de tones, compta solament amb un 8 per cent de vaixells de més de 25 anys d'edat. El Japó, que ha triplicat la xifra total del seu tonellatge d'ençà de 1914, compta amb el 46 per cent d'unitats construïdes després de 1918. Alemanya, desposseïda pel tractat de Versalles de tots els seus vaixells d'un tonatge superior a 1.500 tones, activa en forma tal les seves construccions, que dintre de pocs anys es trobarà amb una flota completament nova, construïda amb tots els avenços de la tècnica i adaptada a les modalitats dels temps actuals, que es basen en una limitació acurada de les despeses d'exploitació. França, amb tres milions i mig de tones, compta amb el 13 per cent d'unitats de més de 25 anys i sols amb el 38 per cent de nova construcció. En canvi, Holanda, amb una xifra total de vaixells, menar, compta amb el mateix tant per cent de vaixells nous. Espanya, amb la meitat dels vaixells de França, compta amb unitats matassèniques i amb sols el 31 per cent de vaixells nous. Itàlia, amb dos milions i mig de tones, 34 per cent d'unitats noves. Noruega, amb la mateixa xifra total, el 36 per cent de vaixells nous. Els Estats Units ofereixen un cas excepcional i únic per ésser el país que posseeix l'any 1914 un milió i mig de tones, en té avui prop de tretze milions; l'eficiència d'aquest tonatge ha de considerar-se com molt relativa, per haver estat construït a corre-cuita per tal d'abastar a les necessitats de la guerra i sense un sòlid basament tècnic.

Sobre el cas dels Estats Units i sobre particularitats importantsíssimes que afecten a la preponderància de les diverses banderes sobre la mar, cabria fer nombroses consideracions impròpies d'un treball periodístic; és, però, el nostre creure que sospesades totes no alterarien essencialment la nostra tesi basada en l'eficiència del tonatge avui a flot, per tal d'assenyalar als pobles que en el futur han d'anar accentuant la seva influència marítima.

SEAMAN

GOVERN CIVIL

LES SUBSISTENCIES

En rebre el senyor Raventós els periodistes declarà que havia ratificat els nomenaments d'inspectors de subsistències en els que actualment exercien aquests càrrecs.

Digué que per frau en el pes dels queviures o per infringir altres disposicions relatives a la venda d'articles de primera necessitat havien estat imposades diverses multes i que estava disposat a ésser implacable en aquest punt.

El Joo

El governador ha retirat el permís concedit a l'empresari del "Folies Bergère".

L'horari dels espectacles nocturns: Les reunions obreres

Atenent la Junta Local de Reformes Socials, el senyor Raventós es proposa indicar a les empreses teatrals la conveniència que les funcions de nit comencin a les nou, per acabar abans de la una.

També ha acordat que els actes o reunions de les entitats obreres començin a les vuit.

CARNET DE LES LLETRES

Notes per una antologia

CARLES SOLDEVILA

La producció pública de Carles Soldevila s'ha limitat fins ara al llibret titulat "Lletanies" profundes i a tres o quatre composicions disperses. Aquesta obra breu té, però, un to ben personal.

La poesia d'En Soldevila és com un cant meravellat i transparent. Cap detall del paisatge no escapa a l'espigard del poeta. En rierol, la pinada, la serra rel·lucida, són uns admirables comparses en la lírica amorosa del Soldevila. Ell els mira amb una joia profunda i els tenyeix amb el color verd i rosa de la seva tendresa cordial.

En Soldevila sembla extàtic de felicitat. El moment que canta és sempre el millor. Sent la joia actual. Ni el rosegat del record ni l'inquietat el neguit. Un ocell que canta o la pluja que cau el lliquen a la terra que l'aguenta.

"Per del pervindre? Per dels dolers vells? Aquesta hora que visc és ben feliça. Déu meu, Déu meu, com canten els ocells invisibles a dins de la bardissa!"

Els versos tradueixen justament l'estat d'ànima que els dicta. La "càndida alegria—d'anímalic novell", el desig panteista d'esdevenir arbre immòbil sota el cel blau, l'amor encesa i saniosa que veu la boca de l'amada com un fruit madur i la seva cabellera com un raig de sol, ha trobat en la poesia d'En Soldevila una expressió llisa i adequada.

Amor i paisatge, heu's quí els temes de la lírica del Soldevila. Són els temes eternals, però tractats amb una gràcia nova. L'amor és acolorit i fresc com el paisatge. El paisatge asdevé tot bategant d'amor. El poeta juga amb les dues categories i el seu joc és devegades la música de Verlaine i altres vegades d'abriliana finor del Poliziano.

SHIP-BOY

La darrera producció del poeta Apeles Mestre acaba d'ésser posada a la venda. Es tracta d'un llibre titulat Sempre vivés (Elegia cívica), que és un homenatge insistit a l'època morta.

En el número de desembre del Giornale di Poesia, de Varese, han aparegut unes versions italianes de Joan Alcover, signades per l'illustre poeta catalanófil Giuseppe Rovagnani.

Fets Diversos

Un home mort

Ahí matí fou trobat mort al llac de casa Ferran, Alvar Sagarra, de 42 anys, habitant al carrer de Sant Andreu, 139. Sembla que morí d'asfíxia.

Un home mort per un tren de Sabadell

Abir a la tarda, un tren que venia de Sabadell, en ésser al carrer de Balmes, davant del número 11, matà un home d'uns 50 anys, tallant-li completament el cap i un braç.

El cadàver fou traslladat a l'Hospital Clínic.

Tres individus agafats mentre estafaven a un senyor

Temps enrera es presentaren al domicili de Jordi Salcedo Alerni, Diputació, 187, Alfred Nandi Bardi, Miquel Mateu Arosa i Sebastià Curto Alani, oferint-li un destí a la Secció d'Higiene Municipal a canvi de 3.000 pessetes. El Salcedo els avançà 1.000 pessetes, i als pocs dies rebé dels tres subjectes un ofici falsificat en el qual hi havia el nomenament del seu suposat càrrec.

Abir anaren a la porteria de casa seva els tres individus per rebre les altres 2.000 pessetes, segons havien convingut amb ell.

Però, assaïnats a l'Alcaldu del fet van anar-hi també l'oficial de la guardia urbana, senyor Merino, l'auxiliar Florit i l'urba García, agafant els tres estafadors al moment que rebien de la muller del dit Salcedo un sobre que havia de contenir les 2.000 pessetes.

El lector diu...

La circulació rodada pel Passeig de la Duana, d'aquesta ciutat, resultava a certes hores del dia molt dificultosa, especialment del costat de l'estació de França; la implantació del servei d'autòmbus que passa per aquell lloc ha vingut a congestionar-lo d'una manera extraordinària. Continuament perilla la vida del viatant: és un miracle que no hi hagi més desgràcies.

No sabem si l'Ajuntament té algun projecte en cartera per amorrar aquell perill, que s'intensificarà forçosament a mesura que vagi perfeccionant-se el servei de comunicacions que té al seu càrrec la Companyia de M. S. A.

Nosaltres gosem insinuar una idea, consistent a allargar l'actual carrer de Ribera fins a la Plaça de les Olles, que és com dir fins a la Plaça del Palau, o millor encara fins a l'Antoni López, o fins al davant de la nova casa de la ciutat.

Les avantatges d'aquesta nova via descongestionadora del Passeig de la Duana són manifestes. Per ell podrien circular-hi tots els carros d'indústria que van del port a les barriades fabrils de l'Est de la ciutat.

La despesa de la indemnització de finques i de l'obertura no té importància si es compara amb els beneficis que reportaria la seva realització.

I ara qui més hi sapiga que més hi digui.

UN SUBSCRIPTOR

"TRANSPORTE DE CARNES"

Heu's aci quina bella lletra acabem de rebre:

Dies endarrera, no recordo exactament quan, Carles Soldevila en un dels Fulls de dietari, parlà de la mania que hi ha de retolar en espanyol algunes d'aquelles coses que avui ja podrien evitar-se, i concretava, si no recordo malament, els autòmbus. No cal pas que digui com hi estic d'acord. Únicament vull assabentar de com això no passa a Sabadell, on ara mateix s'acaba d'inaugurar un servei d'autòmbus que, si no és tan confortable com el de Barcelona, és almenys més nostre, més íntimament nostre, tota vegada que tots els rètols dels autòmbus i els bitllets que donen són redactats i escrits en la nostra llengua.

Adjunto un dels primers tiquets que s'han despatxat.

Si a Sabadell és possible això, ho ha d'ésser igualment a Barcelona, on únicament poden passar coses d'aquestes per negligència de si-dients nacionalistes.

Com ara que he llegit, en l'edició d'avui, diumenge, 31 de desembre, de LA PUBLICITAT que s'havia inaugurat a Barcelona un servei d'autòmbus per fer el transport de carnes, el qual servei ha estat adjudicat per concurs per l'Ajuntament. Doncs, en una de les fotografies que reproduïx LA PUBLICITAT es veu clarament un camió amb unes lletres que diuen: "TRANSPORTE DE CARNES". Vaja, home!

Tot això són minúcies, però val la pena posar d'arxivar-les i escampar-ne arreu una col·lecció.

Ben afectuosament i un bon any i que tots els balanços futurs us siguin lleus com aquest, vostre Francesc de Trbal.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

Diumenge, dia 7, a les onze del matí, tindrà lloc en el teatre Tivoli el concert que donarà l'element violoncel·lista N'Antoni Sala, el profit del qual es destina a constituir el premi Antoni Sala, que s'aplicarà a costejar estudis musicals.

Conficm que tots aquells que siguin amadors de la nostra cultura no mancaran a la dita festa.

LA MUSICA

ASSOCIACIO DE MUSICA

"DA CAMERA". — Maria Davidoff, mezzo-sopran, Andoga Juroff, baríton, i N. Sloninsky, pianista

Maria Davidoff la celebrada mezzo-sopran del quadre d'artistes russos del Liceu i Victor Andoga-Juroff, baríton, al que sols coneixiem com a intel·ligent i acurat director d'escena, varan donar en aquesta entitat un interessant recital de cançons d'autors del país llur, essent acompanyats al piano per Nicolau Sloninski del qual conservàvem un recent bon record.

El senyor Andoga-Juroff cantà correctament i amb expressiu estil una emotiva aria de l'òpera de Mussorgski "Khovantchina" i altres belles i originals cançons d'aquest autor i de Rachmaninoff, Korsakoff, Cui i Dargomyski. El cantant va ésser molt aplaudit veient-se obligat a repetir una meravellosa cançó de Rimsky-Korsakoff i a afegir-ne una altra popular que igualment hagué de bisar.

Maria Davidoff va expressar amb veritable mestria de cantant i fina sensibilitat, diverses cançons de Sloninsky, Mussorgski, Gretchaninoff i Stravinsky, posant en la decisió de son talent d'artista consumada. La senyora Davidoff repel·l eix sabrosos cançons de Stravinsky i n'hi afegí alguna més.

L'auditori hauria celebrat molt més encara l'art de la cantant russa si de la proximitat de la mitja nit i immediat fi de l'any 1922 no hagués posat un comprensible nerviosisme en la nombrosa concurrència.

Nicolau Sloninsky fou un excel·lent acompanyant dels dos esmentats artistes.

Revista Catalana de Música

A mitjans del mes que som, farà la seva aparició aqueixa esplèndida Revista. Amb tal motiu se'n prega la publicació de la següent nota:

"Difficultats insospitades que afecten la seva normal organització, han pertorbat el nostre propòsit inspirat en la puntualitat més estricta, obligant-nos a retardar un xic la publicació del primer número. En múltiples successos anem guanyant temps fins a situar-nos al primer dia de cada mes, en que volem que aparegui puntualment la nostra Revista".

PALAU DE LA GENERALITAT

El Butlletí Oficial d'avui publica l'extracte de la sessió d'aquesta Diputació provincial corresponent al dia primer d'agost del darrer any.

Ha complimentat al senyor Vallés i Pujals el senyor Puig i Alfonso. S'ha reunit la Junta Administrativa de la Casa Llotja, sota la presidència del senyor Vallés i Pujals, aprovant el pressupost corresponent a l'any 1923-24.

Destrucció d'una làpida a En Valentí Almirall

El diputat per Figueras En Ramon Noguera i Comet, ha adreçat la lletra següent:

"Barcelona primer de gener de 1923. — Senyor alcalde de Perelada:

Molt senyor meu: Amb tanta sorpresa com indignació soc assabentat de la barba destrucció de la làpida que recordava als veïns de Perelada, l'amor intens que sentia per llur poble, un dels homes més excel·lent i més nobles de la Catalunya dels nostres temps: En Valentí Almirall.

L'incio fet, del qual hauria d'averonyir-se'n Perelada i que afronta a tot el nostre Empordà, deu ésser immediatament reparat per la Corporació municipal que vostè presideix.

Jo li demano a vostè, doncs, en nom de tots els republicans i nacionalistes del districte, fassi desaparèixer immediatament aquest greuge que ens ha estat inferit per una mà innoble i oculta, que hauria de sentir la vergonya d'anar unida al cos d'un home, ésser pensant i conscient.

Si la Municipalitat que vostè presideix — ço que no oree — no sentís per insensibilitat patriòtica o per nefastes influències que estan deshonrant alguns pobles del nostre Empordà, l'oprobri de l'acte incivil, nosaltres demanaríem a tots els homes liberals i a tots els bons patriotes del nostre amat districte que vinguessin amb nosaltres a Perelada a desagraviar la gloriosa memòria del mestre i a evidenciar la petita moral i la traïdoria d'aquells que haguesin consentit la vergonya.

Convençut de que m'evitaran el disgust de tenir que fer-ho, a tots salud i de vostè espero resposta satisfactòria. — R. Noguera i Comet."

ELS TEATRES

LICEU. "Sonata d'onore" de Serge Koussevitzky i comiat dels artistes russos.

La vetllada en honor del mestre Koussevitzky vingué a palesar de la manera més significativa i brillant la gran admiració i simpatia que ha despertat en el nostre públic la tasca artística d'aquest eminent director d'orquestra, així com la de l'excel·lent "troupe" de cantants russos que l'acompanya.

Es representaren en aquesta funció diversos quadros de la bella òpera de Mussorgsky "Boris Godunoff" i el segon acte de "El príncep Igor", de Borodine, precedit de la obertura de l'obra, obtenint l'apoteosi notabilíssima de les nits anteriors, tan elogiada per tothom.

El públic féu objecte al mestre Koussevitzky i als actors i ballarins russos d'un expressivament afectuós comiat, prenent part en les demostracions de simpatia moltes dames de les butaques i de les il·lotges i agitant-se de tots els pisos de la sala gran nombre de mocadors blancs.

Serge Koussevitzky rebé valiosos presents i al darrer acte de la vetllada, després de les fulgurants danses d'"El príncep Igor" el teló s'alçà repetidament en honor del mestre i de les senyores Davidoff i Sabov i senyores Yvanoff, Kaidonoff, Ritche i principals ballarines.

ROMEA. — La propera actuació d'Ermata Zaccconi

El més prodigiós dels grans tràgics moderns Ermata Zaccconi, després de llarga absència de Barcelona en reparar-se en el teatre Remea els dies 8, 9, 10 i 12 de gener, podrà haver escoltít obres que desperdissin la curiositat per ésser desconegudes de nostre públic, però ha preferit presentar-se amb un repertori ja conegut per a demostrar que el seu art no anvelleix.

Posarà en escena "Els deshonrestos", "Els espectres", "La mort civil", "Tristors amors" i aquell vigorós acte titulat "Don Pere Caruso".

L'anunci d'aquestes funcions d'En Zaccconi ha produït veritable emoció entre els amants de l'art escènica.

A l'Institut Francès

El pròxim dijous, dia 4 de gener (de sol a vuit), tindrà lloc, a l'Institut Francès (338, Carrer de Gent), una conferència pública a càrrec del senyor J. J. A. Bertrand, doctor en Letres, que versarà sobre: "Françoi de Cúrel et le théâtre ideologique".

Serán l'hiende escenes escollides per monsieur Auffray i mademoiselle Risler.

AGENCIA HAVAS
AGENCIA RADIO

TELEGRAMS

LA CONFERENCIA DE PARIS

El mariscal Foch no es partidari de cap operació militar al Ruhr

Els delegats anglesos i italians presenten llurs plans. Els punts de vista francès i anglès segons la Premsa francesa. El pessimisme de l'anglesa

París, 2. — Ahir, a les 10'45 de la nit, arribaren els representants de Bèlgica a la Conferència de París, senyors Theunis, Jaspas i Delacroix, acompanyats d'alguns pèrits.—Havas.

LA SESSIÓ D'OBERTURA DE LA CONFERENCIA

París, 2. — Aquesta tarda s'ha celebrat la sessió d'obertura de la conferència interaliada de Reparacions.

L'acte s'ha celebrat al Ministeri d'Afers estrangers sota la presidència del Govern francès, senyor Poincaré.

El President del Consell francès estava acompanyat pel Ministre de Finances senyor Lascaux, i pel Director d'Afers estrangers, senyor Perrotti della Rocca.

Anglaterra estava representada pel primer ministre senyor Bonar Law, pel President del Board of Trade senyor Philip Lloyd George i pel Sots-secretari d'Estat d'Afers estrangers, senyor Eyrie Crowe.

Bèlgica estava representada representada pel senyor Theunis, president del Consell de ministres, i pel senyor Jaspas, ministre d'Afers Estrangers.

Itàlia per l'Ambaixador d'Itàlia a Londres, Marquès della Torretta; i per l'Ambaixador d'Itàlia a París, Baró de Romano Avezzano, i pel delegat d'Itàlia a la Comissió de Reparacions, senyor Salvage Raggi.

A més a més havien estat invitats determinats pèrits en número bastant creixent. — Havas.

París, 2. — A la primera reunió oficial de la conferència interaliada presidida per Poincaré pronuncià un discurs donant la benvinguda als delegats.

Els representants anglesos i italians presentaven els plans dels respectius governs. — Radio.

París, 2. — M. Poincaré ha celebrat, a la sortida de la sessió de la conferència interaliada, una llarga conferència amb els pèrits francesos. — Radio.

L'OPINIO DEL MARISCAL FOCH

París, 2. — A la reunió interministerial el mariscal Foch es declarà decididament oposat a tota operació militar al Ruhr.

Considera el mariscal com perillós establir a l'interior o al voltant de la regió industrial particularment poblada, petits desfilaments únicament destinats a protegir els funcionaris civils. El mariscal declarà que la dispersió d'aquestes forces no deixaria de provocar incidents que exigirien sancions, la qual cosa portaria als aliats cap a un objectiu oposat al que es proposa França, que no és altra que establir al Ruhr un sistema de garanties productives. — Radio.

LA PREMSA FRANCESA I LA CONFERENCIA

París, 2. — La premsa francesa exposa de la manera següent el punt de vista francès i

l'anglesa a la Conferència que comença avui:

Frància, que no vol continuar essent mofada, es disposa a prendre immediatament, si cal, garanties productives. Desitja fer-ho amb els seus aliats, però obrirà sense ells si és precis. Sola ment ha de dir que si ella tota sola pren les mesures per a fer-se pagar es veurà obligada a prendre precaucions militars que no hauria tingut necessitat de prendre si els aliats estiguessin representats en el si de les comissions de control, perquè és més templeria per a Alemanya molestar un funcionari francès que fer una injúria col·lectiva a tots els aliats plègats.

Davant aquest hi ha el punt de vista anglès que no s'ha exposat detalladament, però la impressió que es desprèn de totes les indicacions és aquesta: Londres podria anar fins a anular tot el deute francès, però espera, en canvi, una reducció del deute alemany, una moratòria a Alemanya sense garanties en el sentit francès de la paraula. — Radio.

LA PREMSA ALEMANESA ES PESSIMISTA

Londres, 2. — Els periòdics es mostren en general pessimistes. El "Times" escriu:

"Ens dol no veure en la Premsa francesa una noció exacta de les realitats econòmiques de la situació. En certs cercles es creu que en la Conferència d'avui França declararà que si els aliats no es concentren sobre el principi de "res de moratòries sense garanties" caldrà terminar les deliberacions."

El "Daily Telegraph" censura també l'actitud de França, i el "Daily Chronicle" fa notar que és la Cambra de Diputats la que dirigeix la política de Poincaré.

Unicament el "Morning Post" és menys pessimista. Després de dir que és a París on podrà trobar-se l'única talismà que asseguri la pau, escriu que Mr. Bonar Law, la missió del qual és molt delicada, pot, mercès a la seva sinceritat, arribar a un acord amb M. Poincaré. Afegeix que afortunat cas de desacord, l'entesa sobrevindrà malgrat això i que això ho tenen per descomptat Moscou i Angora. — Radio.

LA QUESCIO DE TANGER

París, 2. — És inexacte que en la Conferència de París hagi de discutir-se la qüestió de Tànger. El problema no serà abordat entre els representants d'Anglaterra, França i Espanya, fins més endavant, a Londres, quan l'ora Curzon hagi tornat de Lausana. — Radio.

ALTRA COP ELS TROPS DE PAPER UNA INEXACTITUD DEL CANCELLER CUNO

París, 2. — En el discurs pronunciat pel canceller Cuno a Hamburg, declarà que Alemanya, per mediació d'una tercera potència, oferia a França—negant-se aquesta—accedir al com-

A Irlanda

Els rebels irlandesos celebren el cap d'any amb noves gestes Edificis incendiats a Dublín

Dublín, 2. — Ahir, dia primer de gener, alguns grups de republicans armats incendiaren algunes cases d'aquesta capital, tractant després de fer saltar amb dinamita els tallers i redaccions dels diaris "Irish" i "Independence". Gràcies a les mesures adoptades ràpidament per les autoritats, s'evitaren greus successos i enormes desperfectes que haurien ocasionat crescuts danys materials. — Havas.

LA LLUITA PEL CONSOLAT IRLANDES DE NOVA YORK

Londres, 2. — El corresponent de l'"Exchange Telegraph" a Nova York diu que la policia nord-americana ha expulsat a les dues fraccions rivals que es disputaven la possessió del Consolat irlandès. Després d'haver-les obligat a signar una treva de 48 hores el Consolat ha estat tancat fins al dimecres.

La senyora Mac Swiney, vídua de l'ex-alcalde de Cork, que acompanyava els republicans en llur invasió al Consolat, ha protestat solemnement contra el tancament del mateix i ha dit que estava disposada a ocupar de nou l'edifici amb els seus amics demà mateix. — Radio.

promís de no fer-se la guerra tots dos països durant una generació, sense que l'autoritzessin les potències europees pel mitjà d'un plebiscit.

L'Agència Havas creu poder afirmar que aquesta tercera potència són els Estats Units.

Afegeix l'Agència Havas que l'ambaixador d'Alemanya a Washington presentà al secretari d'Estat, Mr. Hughes, una suggestió en aquest sentit, però com que el document no se li podia apreciar el caràcter d'una proposició ferma i precisa, Mr. Hughes no creia convenient de retindre-la i transmetre-la a París, i és per aquesta raó que França no pogué arribar a rebuïjar-la.

A més, el tractat de Versalles consigna un procediment per resoldre tot conflicte entre tots dos països, de manera pacífica, per mitjà de la Societat de Nacions. — Havas.

EL PROGRAMA DE FRANÇA A LA CONFERENCIA

París, 2. — El programa que França ha presentat a la Conferència demostra que França té ardens desigs de treballar en estret acord amb els aliats per la consolidació de la pau i per l'execució dels Tractats, considerant que la reparació integral dels danys causats és una obra de justícia elemental.

El citat programa proposa: Primer. Bassejar solució al problema de les Reparacions i dels deutes interaliats.

Segon. Adoptar d'una política precisa i concreta pel que es refereix a l'estabilització del mar i a la reorganització financiera d'Alemanya.

Tercer. Prendre decisions immediates sobre les moratòries i les garanties que França considera indispensable prendre.

Als EE. UU.

Una molt important casa comercial cedeix el negoci als seus empleats i els facilita diners

Nova York. — La coneguda casa de vestits A. Dix ha cedit el negoci als seus empleats, facilitant-los, a més a més, 250 mil dollars per poder sostenir el negoci durant els primers temps. L'esmentada casa gira per valor d'un milió de dollars l'any. M. Dix i els seus fills no intervinen per res en l'administració de la societat, però M. Dix continuarà formant part del Consell d'Administració d'una manera honorària, havent-se-li assignat el sou oficial de 50 cents anuals, en lloc dels 50 mil dollars que tenia com sou. El Consell d'Administració estarà format per sis antics empleats. — Radio.

EL CONTRIBUENT BRITANIC NO ES FA PREGAR

Londres, 2. — Segons el balanç dels impostos de l'any fiscal, el canceller del Tresor es troba davant un excedent d'ingressos de més de 13 milions de lliures.

El contribuïent britànic s'ha apressat a complir els seus deures envers l'Estat.

Aquest excedent serà destinat a disminuir l'impost sobre la renda en el pròxim exercici. — Radio.

Pel que es refereix al primer punt, França considera inadmissibles les peticions alemanyes, puix les mancances indisculpables de pagament per part del Reich són molt significatives i França no acceptarà cap reducció de part de les reparacions, essent aquestes ja insignificants per assegurar les càrregues de pensions i restauració de les regions devastades.

Frància no s'ocuparia d'una reducció més que en el cas que els aliats admitiesin la possibilitat de cobrar per altres mitjans els seus crèdits sobre Alemanya.

El programa precisa el punt de vista francès respecte dels deutes interaliats. Anglaterra s'ha mostrat disposada a abandonar o reduir les seves demandes respecte d'Alemanya, però França es ven en la impossibilitat de pagar, bé sigui el capital o bé els interessos dels deutes mentre el Reich no torni el total de les despeses que corresponguin sensiblement a la part francesa de les obligacions. — Havas.

EL FINAL DE LA PRIMERA SESSIÓ

París, 2. — La primera reunió de la Conferència acaba a les 16'15 i estàgué consagrada a l'exposició dels projectes francès, anglès i italià, fets respectivament pels senyors Poincaré, Bonar Law i marquès della Torretta.

Aquests tres projectes seran probablement publicats aquesta nit.

La pròxima reunió de la Conferència ha estat fixada per a demà, a les tres de la tarda, per tal de permetre l'examen profund de les tesis de les quals es tracta.

Es probable que una reunió de tècnics començarà l'examen d'aquestes tesis demà al matí. — Havas.

LA CONFERENCIA DE LAUSANA

La resposta de Lord Curzon a la nota turca sobre la qüestió de Mossul

Els arguments kemalistes. Insurreccions a Mossul i al Kurdistan. Angora capital de Turquia. Les tropes britàniques es fortifiquen a l'Àsia Menor

Lausana, 2. — Lord Curzon ha dirigit a Ismet Paixà la resposta dels aliats a la nota turca referent a la qüestió de Mossul.

Lord Curzon està disposat a abordar la qüestió del dictamen de la comissió territorial respecte de la qüestió de les fronteres de Síria i Irak per llur reglamentació definitiva.

També ha declarat que es troba disposat a exposar la impossibilitat en què es troba Anglaterra d'acceptar les reivindicacions turques de la darrera nota. — Havas.

Lausana, 2. — Avui no s'ha reunit cap comissió.

Els membres de la sots-comissió de minories es reuniren per tractar dels assumptes que els hi estan encomanats, ocupant-se particularment de l'amnistia que els aliats desitjarien veure aplicada a tots els súbdits de Turquia.

Conveniren que una comissió constituïda per turcs i per representants de les minories que hi ha a Turquia, codificarà l'estatut familiar de les minories. — Havas.

Lausana, 2. — Aquest matí s'ha reunit la sots-comissió d'amnistia, però no s'ha pogut posar d'acord a causa de l'obstinació dels turcs de no estendre l'amnistia als musulmans, als quals consideren com a traïdors a la pàtria. Els aliats, pel contrari, sostenien que l'amnistia havia d'estendre's a tots els residents en territori turc. — Radio.

EL PESSIMISME TURC

Londres, 2. — Comuniquen d'Angora al "Times" que l'informe publicat per Hassan Bei sobre la Conferència de Lausana, ha accentuat el pessimisme en els cercles oficials amb tot i haver declarat aquesta personalitat que creia que fins i tot en el cas que la Conferència de Lausana fracassés seria encara possible un arranjamant pacífic. — Havas.

ELS ARGUMENTS D'ANGORA EN LA QUESCIO DE MOSSUL

París, 2. — Comuniquen de Constantinoble que Angora anuncia oficialment que ha esclatat una insurrecció entre els súbdits otomans de Mossul i les poblacions kurdas en favor de la unió d'aquestes regions al domini turc. — Havas.

ANGORA CAPITAL DE TURQUIA

Constantinoble, 2. — Segons informacions de bon origen, els comissaris del poble d'Angora han decidit definitivament que aquesta ciutat serà la capital de Turquia. — Radio.

LES DUANES TURQUES DIFICULTEN ELS SOCORS ALS ORFENS

Atenes, 2. — La societat de socors nordamericans a les orfenes de la guerra, s'ha precisat a traslladar el seu domicili des de Constantinoble a Atenes, en virtut dels forts drets de Duanes

que els turcs imposen, la necessitat a les mercaderies destinades a socórrer a les orfanetes. — Radio.

LES TROPS BRITANQUES ES FORTIFIQUEN A L'ASIA MENOR

Londres, 2. — Comuniquen de Constantinoble al "Times" que un comunicat oficial turc anuncia que les tropes britàniques fortifiquen les altures que dominen Scutari i la regió compresa entre Scutari i Ismid.

Afegeix el comunicat que a Tranas ha estat mort pels soldats britànics un gendarme turc. — Havas.

LA SUBSTITUCIO DEL GENERAL HARRINGTON

París, 2. — S'estima generalment a Londres que el fet de cridar el general Harrington per donar-li un comandament al Nord de la Gran Bretanya, des de 1 de juny, obeeix a la intenció del Govern britànic de posar des d'ara al front de les tropes angleses a Constantinoble un general de temperament molt més combatiu que el general Harrington. — Radio.

UN MISTERIOS VAIXELL RUS

Londres, 2. — A Copenhague no es parla des de fa alguns dies d'altra cosa que del misteriós vaixell treca-glas rus, embarrancat a la costa, prop de la illa de Saltholm.

El capità i els trenta quatre tripulants refusen categòricament tots els oferiments que se'ls hi han fet per a posar el vaixell a flor d'aigua, la proa del qual està esfondrada a la sorra, mentre la popa i l'elx surten fora de l'aigua, adhue en la més alta marineda.

Co que desperta la curiositat dels habitants és que cada nit la cabina central està esplèndidament il·luminada.

Es creu que hi han a bord importants líders soviètics. El vaixell porta a la popa una bandera roja amb el nom de "Malgyn". — Radio.

UNA BOMBA A SPALATO

Roma, 2. — Comuniquen de Spalato que ha estat llançada una bomba a la redacció del diari "Novo Dobo", de Spalato, resultant morta una senyora.

La sala de la redacció sofrí grans desperfectes.

No es coneix encara als autors de l'atemptat. — Radio.

EL PARTIT LIBERAL ITALIA

Roma, 2. — La direcció del partit liberal, el qual aspira a reconstituir-se sobre noves bases, acaba de trametre als diputats del grup liberal i dels grups demòcrates una circular invitant-los a adherir-se al nou grup liberal en formació.

Fins ara s'havien adherit els grups liberals de la dreta, el grup demòcrate liberal i el grup demòcrata. — Radio.

CATALUNYA

SANTA COLOMA DE GRAMANET

Durant els dies 30-31 del present i 1 i 2 de gener vinent, aquesta pitoresca població celebrarà la festa major en honor de la seva patrona. En el programa figura un repart de bons als pobres, a la Casa de la Vila, a càrrec de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter; ofici solemne a la nova església parroquial, chorejat per l'Escolania del Pi, de Barcelona, havent-se confiat el sermó al doctor Josep Naura; una funció teatral per la companyia lírica Serra-Vall, a la Lliga Nacionalista, representant-se l'òpera "Ki-ki-ki-ki" i les sarisueles "La Baldirona" i "El somni de la Innocència"; una altre ofici solemne a la mateixa església, amb assistència de les autoritats i chorejat per la dita "Escolania"; balls a la sala-teatre de la Lliga Nacionalista, i concerts a la sala-café.

Tant els concerts com els balls seran tocats per l'acreditada orquestra antiga "Els Nois d'Olesa" i la sala-teatre serà endiumenjada per l'adornista Vinyals.

L'expressada entitat fa avinent que totes les societats aliades que no hagin rebut a temps la invitació, cal que es donin per limitades.

GIRONA

Ha quedat solucionat de moment el conflicte motivat per la manca d'aigua potable a Sant Feliu de Guixols, sometent-se als abonats i l'empresa subministradora a un arbitratge proposat pel governador civil senyor Lluze.

El dia 10 de febrer tindrà lloc a l'Administració de Correus d'aquesta ciutat la subhasta per contractar el transport de la correspondència en carruatge o automòbil, entre Vilajuïga i Roses, servint Pau i Palau Sabardera.

L'Ajuntament d'aquesta ciutat convoca un concurs per la instal·lació d'un aparell automàtic proveïdor de benzina a la plaça del Marquès de Camps, admetent proposicions fins al 15 de gener.

S'ha concedit autorització a don Bonaventura de Vinyals per ampliar un aparcament hidroàulic del riu Ter, en el terme de Massà, per usos industrials.

Ha estat demanada la nit de la formosa i simpàtica senyora Agna Olivari, filla de l'acreditat comerciant i propietari don Emili Oliver, de Bescanó, pel notable artífex N. Adolf Fargnoli.

La policia especial francesa ha detingut a Cerbère un individu anomenat Sr. Vinyals Tau-

reil, d'28 anys, habitant a Sant Llorenç de la Salanca, en el moment que es disposava a passar la frontera, acompanyat de dos nois que destinava a la prostitució. El detingut ha estat posat a disposició del jutjat de Ceret, incolpat de tràfic de "traça de blanques".

El diputat a Corts senyor Pla i Deniel ha fet un donatiu de 200 pessetes perquè un d'aquests dies siguin obsequiats amb un repàs extraordinari els acollits a la Cantina Escolar d'aquesta ciutat. — C.

CLOT

El nostre amic l'advocat i regidor En Joan Capdevila, ha dimisit el càrrec de secretari general de la Federació Patronal d'aquesta contrada.

En el terme de Santa Pau, trobant-se caçant un veí d'aquesta tingué la dissort que se li disparés l'escope- ta, ferint greument a un ocell que l'acompanyava, causant-li la mort quasi instantàniament.

El batlle d'aquesta, acompanyat del primer tinent i del secretari municipal, després foren a Girona per a fer una visita de compliment al nou ponci de la província.

Divendres al vespre l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de primera convocatòria, aprovant-se diversos assumptes del tràmit general que figuren al despatx oficial.

El temps segueix essent bo, però sumament fred. Comença a notar-se la manca de pluja.

CANET DE MAR

Després d'una curta enfermetat, ha mort, a la "Quinta la Aliança", nostre benvolgut company En Carles Mora.

Desde la seva fundació estava inscrit a les fileres de la Joventut Nacionalista, el mateix de l'Ateneu Obrer, de quina entitat havia descomenat el càrrec de president durant llarg temps.

El divendres passat, jida de Sant Esteve, jugaren el F. C. Terrassa i el Canet F. C., venent els forasters, per 3 a 2, si bé cal comentar que els guanyadors entraren un gol amb les mans.

L'equip terrassenc el formaven: Gibert, Cardenas, Torrella, Segarra, Pappell, Lavilla, Roig, Rediu, Canals, Broto i Santolària.

Els locals es presentaven sense En Solé i En Cadellans.

Pel diumenge vinent està anunciada la visita del F. C. Colònia Güell.

Pels dies de Cap d'Any al Cine Canetenc hi actuaran "El Viveskis", duet, i la cançonetista Elodia Contreras.

Ya seria hora que l'empresa d'aquest país escrigués els cartells de propaganda en català, ja que és l'únic espectacle d'aquesta localitat que ho fa en llengua estranya.

REUS

Aquesta nit ha donat al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria la seva anunciada conferència En Francesc Cubells i Valenti, desenrollant el tema: "Idees socials" el

qual ha explicat amb molta cura de detalls, anant a remolcar-se als començos de la societat fins als nostres dies. Ha fustigat els atemptats contra els d'altres crede o classe social, perquè diu que aquell contra qui s'atenta o se li lleva la vida, pot ésser el posseïdor de la veritat única.

La propera conferència anirà a càrrec d'En Cristòfol de Domènec, qui parlarà de "Les ciutats mortes i les ciutats vives".

Per al dia 10 de gener s'anuncia la vinguda del "Quartel Wendling", d'Estugard, per donar un concert dels que amb tant d'èxit ve celebrant l'Associació de Concerts.

Ha sortit el nombre corresponent al mes d'agost, de la "Revista del Centre de Lectura".

L'Ajuntament ha acordat una subvenció de 250 pessetes a la Joventut Caritativa, per a la festa del Dia de Reis dels nens pobres.

MOLLET DEL VALLES

Ha causat molta estranyesa el rumor que corre que l'actual diputat anticatalà sentint-se vençut abans de la lluita, ha fet certes combinacions amb un grup de catalanistes de la capital per a presentar un candidat nacionalista d'esquerra enfront del regionalista, deixant de presentar-se el que actualment detenia la

representació del districte.

Costa de creure-ho. Ni és comprensible que cap patriota pugui avenir-se a fer combinacions amb qui tant malament ha servit la nostra Pàtria.

Ha pujat la temperatura encara que aqueste darrer dies s'ha fet sentir el fred a causa del vent.

Dimecres darrer va llevar-se la vida una mola de divuit anys, ingerint equivocadament una forta quantitat de sal-fumant.

Acabat el campionat del nostre grup ha correspost el títol de campió al Granollers, ocupant el nostre Club el segon lloc de la puntuació. Per cert que al camp d'esports s'hi estan fent grans reformes que el posaran en una esplèndida situació de comoditat.

La febre esportiva de la nostra població ha produït la constitució d'un nou Club de futbol que haurà amb el nom de F. C. Molletense. És possible que encara hi hagi Joventuts que s'apleguin sota noms manllevats a l'idioma d'altre?

La crisi de la indústria de pells, originada per la manca de mercat d'exportació, ha portat com a conseqüència a Mollet, que la Tenèria Moderna franco-espanyola hagi acomiadat aquesta setmana la meitat del seu personal. Rosten en vaga forçosa uns tres-cents obrers.

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
: CORRESPONSALS :

D'ESpanya

La campanya anti-catalana

"El Sol" i la qüestió de l'idioma nacional

UNA ALLUSIO A "LA PUBLICITAT"

Gómez Vaqueiro publica en "El Sol" un article examinant el problema que es planteja amb la disputa de les llengües.

Es refereix al cas de Bèlgica i creu que els que han votat per la flamenització no han mirat bé les conseqüències de l'acord, perquè tota llengua quasi provincial i que ha d'anar d'incògnit pel món és una llengua incompleta i sola serveix per desenvolupar els matisos literaris del geni.

Després alludeix al cas de Catalunya i diu:

"A Espanya tenim també la nostra disputa de les llengües. Tot sovint s'agita aquesta qüestió a Catalunya; mes allí la situació és molt distinta que a Bèlgica.

Catalunya és una regió bilingüe. No hi ha allí massa de població de parla exclusivament catalana. La immensa majoria parla el castellà i el català. Podrien assenyalar-se únicament, com excepcions, petites minories de pagesos analfabets.

No obstant, els nacionalistes més extrems no se satisfan amb la dualitat de llengües. De bona gana reduirien el castellà a la condició d'una llengua estrangera, sense advertir que la qüestió dels idiomes és una qüestió de fet, sense comprendre que si a Catalunya deixés d'ensenyar-se i de parlar-se el castellà els catalans haurien perdut un gran instrument lingüístic i haurien retallat les ales a llur expansió espiritual i econòmica.

En la qüestió de les llengües, tal com està plantejada a Catalunya, hi ha una part artificial i una altra natural.

El renaixement català ha restaurat, filològicament i literàriament, la llengua regional; però encara sense això, bastaria que fos idioma familiar i vernacle per fer-lo digne de respecte i per qualificar d'indiscretos i contraproductors les temptatives de regatejar el seu ús legítim, verbi gràcia, en el telegraf, en les corporacions locals, etc.

La part artificial consisteix en l'esforç d'una minoria intel·ligent, culta, apassionada i proselitista, per presentar l'ús general del castellà com una imprecisió del vencedor, entenen per vencedor a Castella, perquè el compromís de Casp donà una dinastia castellana a la Corona d'Aragó, i perquè Felip V triomfà de l'arxiduc. Això és absolutament contrari a la realitat. El predominí del castellà s'ha degut a causes més fondues que el fet de que tingués majoria de vots En Ferran el d'Antequera sobre el comte d'Urgell i a que es dictés després de la guerra de successió el Decret de Nova Planta, després del qual l'ensenyament primari se'guí donar-se en català molt de temps.

Es un punt molt sensible dels nacionalistes el de l'idioma. La política contra l'ús, plena de vacil·lacions i d'incoherències, ha estat una política de fribla-des que no ha servit més que per a subministrar als catalanistes l'ambient sentimental que necessitaven per mantenir l'escalafi de les seves protestes i de les seves propagandes.

Ha vingut essent amb insistència lamentable una política afeminada, sense horitzó ni consciència d'una finalitat. Ara, alguns grups que intenten convertir-se en focus ciutadans, com a boques, han proclamat, no sense protesta, la solució de la cooficialitat de les llengües regionals amb el castellà.

La guerra ha exacerbat els nacionalismes, grans i petits, però és probable que una crisi passatgera en tot el que hi ha de viu i respectable en els petits nacionalismes, deixi aquests a cobert amb fórmules d'autonomia, deixant en peu el fonamental en els Estats moderns.

En la qüestió dels idiomes, la solució bilingüe és al més a que poden as-

pirar els nacionalismes petits, interiors o provincials.

Quan fa poc, contestant un article meu, LA PUBLICITAT arribava a sostenir que d'ésser bilingües els catalans els convindria més el francès que el castellà, es col·locava d'espallies als fets. Els fets són que l'espanyol es parla a Catalunya tant com el català, que Catalunya forma part d'Espanya no sols políticament, sinó geogràficament i històricament; de manera que encara fent abstracció de la unitat política, subsistiria la geogràfica, amb les seves projeccions històriques, una de les quals és ésser el castellà la llengua natural dels pobles americans de la nostra raça i d'altres pobles després d'Espanya, com gran part de les Filipines, dels jueus d'Orient i dels pobles del Nord d'Àfrica.

El Consell de Ministres

Es tractaren assumptes de caràcter administratiu

Al Consell d'aquesta tarda portarà el comte de Romanones el seu projecte de decret relatiu a la venda d'objectes artístics.

El senyor Alba donarà compte de les seves converses amb els ambaixadors d'Espanya a París i de França a Madrid, i, per tant, es parlarà extensament de l'aspecte internacional del problema del Marroc.

A L'ENTRADA

A dos quarts de sis s'han reunit els ministres a la Presidència per celebrar l'anunciat Consell.

El ministre de la Governació ha dit que per haver assistit a la recepció de l'ambaixador italià no havia pogut rebre a la nombrosa comissió de cripters que aquest matí l'ha anat a visitar protestant contra el tancament de les cases de joc.

—Doncs demà el visitaran a vostè molts més—digué un periodista.

—Per què?

—Si segueix tancant cases...

—Ah! Això és segur. Estic fermament resolt a continuar tancant cases de joc i a què no se'n obri cap de les clausurades. En això no hi haurà cap excepció mentre sigui ministre de la Governació.

El ministre de Foment ha anunciat que en el Consell d'avui parlarà dels problemes del carbó i del blat.

L'Alcalde Zamora portava expedients al Consell. No sabia com es trobava el bisbe de Sió.

Al presentar-se l'Alba ha preguntat:

—Ha arribat el president?

—Encara no—se li contestà.

—Està bé. Suposo que ell ja ho dirà als periodistes, però la política té els seus límits. He llegit que alguns diaris pretenen fer de la malaltia d'En Villanueva un tema de joc polític. En Villanueva està malalt, com és fàcil convèncer-se'n per persona tan digna com el doctor Esqueta, que el visita. Té vora 40 graus de febre i jo volia visitar-lo i no hi he anat a veure'l perquè els diaris han dit que amb aquesta temperatura no convé parlar-li, per evitar el natural cansament. L'afecció que pateix se li ha complicat amb l'abscess que tenia en un braç, degut a haver-se-li punxat un granet amb una agulla sense desinfectar.

També he llegit en els diaris que el pare Revilla ha anat a Melilla portant una missió del Govern referent al rescat dels presoners i tinc interès en fer constar que jo no he confiat cap missió al pare Revilla. Vaig rebre la seva visita fa alguns dies i em va dir quines eren les seves idees i bona fe i la seva voluntat i em vaig concretar a dir-li que el Govern deliberaria sobre el que m'havia dit. Després m'ha sorprès que la Premsa parlés de tal encàrrec, i com que no vull que es burxi l'opinió pública, com ha succeït abans, amb l'esperança de recíproc, desitjo dir que no he confiat cap missió a aquest senyor ni a ningú i que aquest afer dels presoners el porto jo personalment.

L'últim de tots en arribar ha estat el president.

Ha dit que venia de casa d'En Villanueva, on hi havia el seu mestre. L'Alt Comissari té aquesta tarda molta febre. A més a més del doctor Esqueta l'assisteix el catedràtic de cirurgia En Ramon Jiménez, per a curar-li l'infecció que té al braç per la causa ja dita.

NOTA OFICIAL

El Consell ha acabat a dos quarts de deu de la nit, donant-se del seu resultat aquesta nota oficial:

"A proposta del ministre de Gràcia i Justícia s'aprova un projecte de Real decret encaminat a evitar l'alienació i sortida d'Espanya dels objectes artístics i històrics que constitueixen el patrimoni nacional adscrit a les fins del culte.

S'autoritza al ministre de Finances per a publicar l'oportú Real decret extintiu de l'impost del Timbre els xec-circulars.

Els ministres d'Estat i Finances donaren compte de l'expedient de liquidació de deutes de nacions estrangeres per atencions abonades amb càrrec al Tresor espanyol durant el període de guerra. El Govern procurarà la seva liquidació.

Es designaren expedients de ministres de la Guerra concedint la medalla del Sofriment per la Pàtria, i exceptuant de les formalitats de subhasta i concurs l'adquisició de material telegràfic amb destinació a la Comandància d'Enginyers de Ceuta i de la finca "Mas-Enric" per a camp de tir i instrucció de la guarnició de Tarragona.

S'acordà prorrogar per tres mesos la subvenció al carbó nacional que es distribueix en règim de cabotatge, encarregant als ministres de Foment i Finances que amb tota urgència estudin i proposin al Consell solucions definitives en aquest assumpte.

El ministre de Foment donà compte de la visita dels comissionats de les províncies cerealistes i amb aquest motiu feu una detinguda exposició del problema i a la seva proposta es nomenà una Ponència, formada pel dit ministre i els de Finances, Governació i Marina, que estudiïn i proposin solució per aquest afer, així com en els proveïments, i sotmetre al Consell mides eficients que abarateixin el preu de les subsistències.

S'acordaren els nomenaments d'En Joan Alvarado per a la presidència del Consell Superior Bancari, d'En Tira Rodríguez per a governador del Banc d'Espanya i d'En Joan Pérez Caballero per a comissari regi del Canal d'Isabell II.

AMPLIACIÓ DEL CONSELL

Despatxats en la primera part del Consell els expedients que figuren en la nota oficial, fou molt detallada i discutida l'exposició que va fer el ministre de Foment del problema cerealista amb relació amb el proveïment del consum interior i els perjudicis que porta als productors la introducció de blat estranger, mancant a les prescripcions establertes en l'últim decret.

Segons En Gasset no està en relació el preu de la colització del blat amb el del pa i amb el del mercat d'aquest cereal al país.

Malgrat del descens del preu del blat el pa es manté sense baixa, i igual cosa passa amb les pells.

Els remaders es dolien de la depreciació de les pells mentre el caçat es ven a preus exorbitants.

Tracta el Govern, amb la ponència designada, en la qual figura el ministre de Marina per la seva qualitat d'ex-comissari de Proveïments, de traçar en línia generals un projecte de decret de regularització de preus, suprimint els punts sabuts intermediaris i adoptant mides amb relació amb els transports per aconseguir un resultat eficaç en allò que constitueix un veritable desgast de substàncies.

També pasà molta estona en

l'examen del decret de Gràcia i Justícia sobre compra d'objectes artístics que es modificà lleugerament.

De l'estat d'En Villanueva donà compte als ministres el president del Consell.

Malgrat que els ministres no han fet manifestacions sobre possibles derivacions de la malaltia del nou comissari, el decret del qual ha estat signat pel rei, sabem que aquesta contrarietat té preocupat i perplexat al Govern.

Els nomenaments dels altes carres militars que estan llestos, s'han fet, com és natural, d'acord amb En Villanueva que és el que ha d'exercir la funció directora.

Per-los públics en aquests moments, els crearia una situació precària, perquè no podrien rombre directament les inspiracions de l'Alt comissari.

Per altra part el general Burguete és probable que el dijous torni a la península.

De moment el Govern ha delegat, amb caràcter interí, les funcions d'Alt comissari al secretari de la Comissaria senyor Lopez Ferrer.

El comandament de les forces recaurà en el comandant general de Melilla dimissionari, En Losada, mentre arriba al Marroc el general Vallejos que, com a més antic, el correspon per decret exercir aquest càrrec.

De perllongar-se la malaltia d'En Villanueva fatalment tindria de canviar els plans del Govern, que té en aquesta situació la més greu que se li ha presentat des que va constituir-se.

DISGUST ENTRE ELS MINISTRES

Poden afirmar que en el Consell d'aquesta tarda no s'ha tractat de política.

No obstant entre alguns dels grups que formen la concentració regna un ver disgust pels primers passos que s'han seguit en la confecció de l'encasillat.

No seria estrany que algun dels ministres que es consideren postergats fos ostensible les seves queixes arribant fins a renunciar el càrrec aconsellat pels amics que li són adictes.

Es suposar que el president del Consell que porta la direcció de l'encasillat procurarà armonitzar els interessos d'uns i altres grups; però si podem avançar que entre les peticions formulades pels caps i les ofertes hi han grans diferències.

ELS BENEFICIS DEL BANO D'ESpanya

El Consell del Bano d'Espanya en la seva darrera reunió va acordar, segons costum, el dividend que ha de repartir a les seves Accions pel segon semestre del darrer any.

La xifra fixada ha estat de 75 pessetes per acció o sigui una mica més del que esperava la gent.

Sumades aquestes 75 pessetes a les 65 repartides a compte pel juliol, formen un total de 140 pessetes a l'any, contra 220 del passat, que fou de liquidació de l'antic règim.

Recordem que el dividend del Bano emissor estigué fixat en 100 pessetes des dels anys 1914-1917; pujà a 105 pel 1918, a 125 en 1919 i a 130 en 1920.

A més a més, en bons es repartiren a cada Acció 100 pessetes nominals en 1918 i 50 en 1920.

UNA DECLARACIÓ INTERESSANT :: EN CAMBIO I EL SEPARATISME

Un redactor d'"Informaciones" ha parlat amb un polític català, el qual no pertany a la Lliga, manifestant que havia celebrat

una conversa amb En Cambó, després de la qual va poder donar-se compte del gran pessimisme del líder regionalista amb relació a la política catalana.

Segons l'entrevistat, Cambó va dir al president del Consell en una entrevista darrerament celebrada, aquestes o semblants paraules:

Temps endarrera la meua intervenció hauria pogut ésser eficaç, però els Governos no l'acceptaren. Avui és nul·la la meua autoritat en les masses catalanistes.

Soo enemic d'aquestes violències. Crec que el separatisme és una bogeria. No fou mai l'ideal dels regionalistes, com alguns creuen.

L'atmosfera està carregada, i la meua veu no s'escoltarà. D'aquí cinc o sis anys el problema s'haurà agreujat considerablement, sense que existeixi força humana que sigui prou per a contenir-lo. Per de moment renuncio a tota acció. No farien cas de mi. Repeteixo que no tinc autoritat ni haig de tenir-la més endavant.

LAMENTOS D'UNS DESVAGATS

Una nombrosa comissió de còmpters, pagadors i altre semblants de cases de joc clausurades pel ministre de la Governació ha acudit avui al despatx d'aquest per a protestar del tancament de les cases i demanar al ministre que es tingui en compte la situació aflictiva en què queden.

Ha fet present que homes tan austers com els senyors Maura i Sánchez Guerra, els van permetre guanyar-se la vida en les cases de joc i han demanat mitjans de guanyar-se la vida i atendre les necessitats de llurs famílies.

Han començat a complir-se amb tota energia les disposicions del ministre de la Governació sobre la clausura de les cases de joc i el tancament dels cafès a dos quarts de quatre de la matinada.

En la nit última s'han registrat alguns incidents entre els agents de l'autoritat i els parroquians d'alguns cafès.

El públic es va resistir a obir les ordres de desmuntar els establiments, i hi hagué amo que es negava a tancar, manifestant que preferia pagar la multa, per elevada que fos.

El Turó Park i l'Ideal Rosales han tancat ja les sales d'esbarjo i s'ha suspès les partides en molts bars i cafès on se celebraven.

Es continua encara jugant en diversos llocs, però sembla que el Govern està disposat a procedir amb rigor, fins a veure realitzats els seus propòsits moralitzadors.

LA TASCA GOVERNATIVA

El ministre de Finances, en vista de les denúncies que sobre expedients de defraudació a Barcelona havia fet un període de la nit, ha disposat telegràficament que s'obri de seguida una informació per esbrinar el que hi hagi sobre el dit assumpte.

Aquest matí s'ha entrevistat amb el ministre de Gràcia i Justícia una nombrosa representació de la Unió General de Treballadors, presidida per En Largo Caballero.

En rebre els periodistes el comte de Romanones ha manifestat a preguntes d'aquests que la comissió de la Casa del Poble havia acudit al ministeri a demanar-li l'indult dels condemnats pels successos de Benalbalbon.

Encara que la jurisdicció que entén és la de Guerra, en aquest assumpte jo els he ofert interessar-me en la concessió de l'indult si en l'examen del sumari trobava base per a fer-ho.

Ha anunciat el Comte que aquesta tarda portava al Consell el projecte per defensa del tresor artístic, que sotmetrà demà a la signatura del Rei si, com se suposa, és aprovat pels seus companys.

Ha afegit que demà facilitarà una combinació de personal de la magistratura.

Ha negat que dem porti a la signatura del Rei els nomenaments de president i fiscal del Tribunal Suprem.

La qüestió del Marroc

Les gestions de Muley Hafid pel rescat dels presoners

"El Sol" comença a publicar una informació que diu que ha rebut per conducte anònim, sobre la veritat dels misteriosos viatges d'En Muley Hafid a Màlaga i Sant Sebastià pel setembre i octubre últims.

Recull la versió de que Muley Hafid va escriure al cap del Govern oferint-se per a aconseguir el rescat dels presoners i el 2 de setembre, aprofitant l'estada de l'Alt Comissari a Madrid, el cap del Govern cità a Hafid al ministeri de la Guerra, perquè en presència de tots els ministres i del general Burguete ratifiqués el seu oferiment.

Afegeix que allò fou convingut tot i poc després fou instal·lat Hafid en un hotel del barri de los Galanes, de Màlaga, amb vigilància, com si fos un personatge oficial.

A continuació relata la visita d'En Burguete a Màlaga i l'entrevista que tingué amb Hafid i tot el que digueren els periòdics i que portà per conseqüència el que Hafid ja no intervingués en la qüestió dels presoners.

EN VILLANUEVA, MILLORA

El sot-secretari de la Presidència ha manifestat avui que l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc es troba millorat de la seva afecció bronquial.

El president del Consell i el ministre d'Estat, en sortir del Palau s'han mostrats indignadíssims per la sospita insinuada per algun periòdic de que no fos certa la malaltia de l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, senyor Villanueva.

—En política—ha dit—pot discutir-se tot; el que no pot fer-se és tergiversar els fets d'aquesta manera.

ELS ALTS COMANDAMENTS MILITARS D'AFRICA

El general de divisió Pius Suárez Inclán, que està encarregat de la comandància general de Melilla, ha celebrat diverses conferències amb el ministre de la Guerra i amb En Villanueva. Segons es creu, ambdós tractaren amb el dit general d'una convenient combinació d'alts comandaments militars.

El general Suárez Inclán té el criteri d'acceptar el càrrec sempre i quan sigui En Villanueva el que vagi al Marroc com a Alt Comissari.

EL COMUNICAT OFICIAL

El telegrama rebut aquesta nit al ministeri de la Guerra diu que no hi ha

NOTÍCIES DE MELILLA

MELILLA.—Procedents de Tàfessit han arribat a la plaça dos soldats evadits d'Àxdir, els quals donaren detalls dels esdeveniments del 22 de juliol, explicant la situació dels presoners, la vida que porten i la connexió que van fer amb Abd-El-Krim.

A causa del fort temporal de Ponent no s'ha pogut portar el comboi a la plaça d'Alhucemas i el Penyal de Vélez de la Gomera.

Se sap que els rebels estan fent treballs per a la construcció de defenses pels voltants de Yebel-Kudia per tal d'emplaçar-hi algunes peces d'artilleria, dificultant aquesta feina els bombardeigs aeris.

L'EXPORTACIÓ D'ARMES A FRANÇA

Segons informes rebuts al ministeri d'Estat, queda autoritzada la importació a França d'armes de fabricació espanyola.

S'exceptuaren les peticions que formulin cases complicades en assumptes de fran en matèria d'importació d'armes estrangeres, tant si es tracta d'armes procedents d'Espanya com d'un altre país.

EXPEDIENTS DE PENA DE MORT

Els cinc expedients de pena de mort que el comte de Romanones té en estudi, pertanyen als Audiències de Barcelona i València.

La rifa espanyola

En el sorteig celebrat ahir resultaren premiats els números següents:

Premiat amb 500.000 pessetes

3.876 Barcelona-Valladolid.

Premiat amb 250.000 pessetes

30.329 Madrid.

Premiat amb 125.000 pessetes

14.138 Cadix-Madrid.

Premiat amb 70.000 pessetes

5.095 Barcelona.

Premiat amb 10.000 pessetes

12.467 Barcelona-Saragossa.

14.367 Barcelona-Madrid.

31.043 Tortosa.

6.395 Madrid-Bilbao.

19.514 Barcelona-València.

12.886 Barcelona-Sant Sebastià.

1.448 Madrid-Huelva.

18.723 Palma-València.

8.773 Barcelona-Bilbao.

39.508 Barcelona.

Premiat amb 1.500 pessetes

DESENA

21 24 30 45 55 70

CENTENA

106 136 146 228 295 299 356 358

398 399 430 456 459 460 501 554

557 575 600 641 704 706 736 781

788 810 836 871 948 950 984 991

MIL

622 623 624 625 626 627 628

672 682 684 756 796 834 845 860

890 894 908

SET MIL

029 067 095 098 138 146 186 912

226 272 284 290 316 324 329 692

387 408 533 546 550 815 849 601

681 684 734 761 801 936 939 945

952 969 998

VUIT MIL

Els Esports

FUTBOL

DELS VINENTS PARTITS INTERNACIONALS
El Nuremberg contra el Barcelona i el V. F. Vasas, de Budapest, contra l'Europana.

No s'han encara esgotat les energies dels nostres Clubs en organitzar partits internacionals; d'una part el famós Nuremberg, el Campió d'Alemanya, lluitant contra el nostre primer Club.

L'història de l'equip visitant, ha esdevingut quasi popular entre nosaltres; la seva fama ha traspassat les fronteres i no és menys estrany que la més viva emoció s'hagi apoderat dels nostres entusiastes a l'anunci d'aquests dos encontres.

Per altra part, el mal prou albat Club Europa, no ha volgut desapropiar el pas per la nostra ciutat d'un equip hongarès, que ha obtingut sorolloses victòries jugant amb els equips espanyols i que, entre altres mèrits, compta el d'haver empatat amb el M. T. K. en el transcurs de llur Campionat nacional.

L'Europa ha precisament remonat a la seva excursió per terres d'Espanya, amb el fi de que els nostres amateurs poguessin admirar encara un altra volta, aquell formidable estil hongarès que tanta sensació causà entre els "gourmets" del futbol.

Els encontres tindran lloc a les vinentes festes de Reis i començaran a les onze del matí.

Convé que tot el que s'apreciï de bon esportisme i de nacionalisme, presti el seu apoi als molts sacrificis que ve imposant-se l'Europa, engany, amb l'organització d'aquests partits internacionals.

L'equip del Barcelona serà diumenge vinent el mateix de Vigo.

Hi han moltes relacions entre els Clubs fins arribats a conseqüència dels canvis de jugadors. Sembla que venen fent-se gestions actives per a trobar una solució definitiva al que ha esdevingut famós "cas Zamora".

La solució no deixa d'ésser bastant enginyosa: En Zamora no jugarà cap partit del Campionat de Catalunya, mes si el Barcelona arriba a les semifinals del Campionat d'Espanya, llavors re- (perquè als blau-granes, per tal que el Campionat vingui novament a l'air, a canvi d'això, tots els partits amistosos que faci l'Espanyol, el restaria autoritzat per a jugar-los).

De moment i corresponent al primer partit donat pel Barcelona per a que jugués amb el Spartak, l'Espanyol autoritza al jugador espanyol per a que reforci el Barcelona amb motiu dels partits amb el Nuremberg.

I com que el Sans també el dona a En Sancho i el Barcelona està més que satisfet de la brillant "renixença" d'En Vicenç Martínez, de fet, l'equip dels partits vinentes estarà integralment completat pel que a Vigo obtingué la sorollosa victòria dels 5 a 1.

Veuem si aquests pressagis es veuen plenament confirmats.

El Barcelona ha rebut avís de que l'equip anirà M. Minteres no pot venir a la nostra ciutat. S'espera fort actives gestions per a que vingui un famós "especialitzat", suís, d'origen.

Un nou terreny

Diumenge passat llengué lloc l'acte de posar la primera pedra per a la immediata construcció del nou i espaiós camp de l'Espanyol.

Hi assistí un fresc nombre d'invitats, formant l'acta els senyors La Riva, Tallada i Garcia, pel Club; el senyor Batlle en nom de l'Ajuntament, i membres pertanyents al "Spartak" de Praga i "Wacker" de Leipzig que hi concoregueren en qualitat d'invitats.

Peren de la paraula els senyors La Riva, Solé de Sojo i Tallada; aquest darrer particularment llengué paraules molt vehements per a la nostra terra i per a l'esport català, dient de passada, que el nou que té el Club, no significa en res una oposició als ideals nacionalistes que sentim els catalans; el Club fou fundat ja fa molts anys i en la seva llarga vida esportiva ha demostrat, diverses vegades tot l'intens amor que senten els seus individus per Catalunya. L'acte acabà amb uns foris burres al Club i al futbol català.

El nou terreny està situat a la carretera de Sarrià, prop del Polo Jockey Club; hem dit que tindrà 104 metres de llargada per 65 d'amplària, amb una capacitat per a 40.000 espectadors.

Es l'intenció poguer-ho inaugurar pel mes de març, pel qual molts s'activaran fortament les obres.

RUGBY

Aclaració a una ressenya
Hem tingut ocasió de parlar amb alguns elements de la nova secció de Rugby del Centre Autonomista de Dependents del

C. i de la I. i referint-se a la ressenya publicada ahir ens han informat de l'ocorregut al partit celebrat entre un equip del Centre i el primer del Club Nalació Barcelona en el camp del Sabadell. Primerament fan constar que la Secció de Rugby del Centre al concertar aquests partits amistosos amb els Clubs que ja porten una pràctica en aquest esport ho fa animada sots pel desig d'anar entrenant els seus components i poguer procedir a llur organització esportiva en vistes a properes actuacions, i per tant, els resultats d'aquests partits no són per ells considerats com a "greus derrotes" ni molt menys.

A més, els amics del Centre ens digueren que a l'equip presentat per ells hi figuraven nou jugadors que feien el seu debut en aquest esport i que eren els senyors Peraire, Romero, Canella, Bosch, Ferrandiz, Torres, Parés (cadet) i Blasco; per tant no caben comparances amb el partit jugat amb el Club Atlètic. En canvi el Barcelona presentava el seu primer equip jugant, com és just, amb tot l'ardor que requereix el rugby.

Aquestes manifestacions no són per a justificar cap derrota, doncs ja havem dit que per ara no pretenen guanyar, ni tant sols igualar, però si per a treure de sobre la duresa amb que han estat tractats pel resultat de llur segona sortida. Som els darrers arribats ens han dit; acceptem i cerquem les lliçons que la lluita noble del esport ens ofereix; per ara havem trobat aquesta cooperació en tots els Clubs de rugby que s'han dignat acceptar partit i els que estan disposats acceptar-los, i els resultats que esdevinguin de les lluites entre aquests modestos aprendents i els que ja dominen el joc no resulta pas comentar-los en la forma de duresa en que es féu.

Per part nostra, és inútil remarcar amb quant de plaer acollim les manifestacions dels amics del Centre.

L'enterrament d'En Ramon Reventós

Ahí, a la tarda, va tenir lloc l'enterrament de l'excel·lent literat i periodista Su Ramon Reventós. Hi assistí una concurrència nombrosíssima, en la qual figuraven tots els companys i amics del difunt, és a dir, el bo i millor del món polític, intel·lectual i artístic.

Sense aspirar a fer una llista dels assistents, esmentem els senyors Bofill i Masas, Nicolau d'Oliver, Barbey, Martí Esteve, Duran-Reynals, López-Picó, Aliberti, Bertrana, Carrion, Foix, Gual, Draper, Fortuny, Jordà, Carles, Borralleres, Inglada, Colomé, Nogueras, Folch i Torres (J.), Domènech, Bercas, Segarra (F. i J. M.), Puig de la Bellacasa, Vidal i Guardiola, Aguilera, Camps, Soldevila, Frontera, Vallet, Jaume Gras, Ramon de Capmany, C. Capdevila.

Al cap del dol hi anaven els germans del difunt En Jacint, En Manuel i En Francesc, i els seus cunyats Dagallo i Reventós.

Ha estat una bella manifestació del sentiment que ha produït la prematura mort del nostre company.

Els Pomells de Joventut

Es troba l'entusiasme que regna entre els joventuts pomellistes de Catalunya amb motiu de la magna festa dels 800 Pomells, que se celebrarà el dia 14 de gener a Santa Anna, al matí, i al Palau de la Música Catalana a la tarda.

Tots els Pomells que posseeixen bandera es proposen assistir-hi portant-la i són molts els que s'estan conecionant per tal de poder prendre part al solennissim acte de la presentació de les banderes al públic de Catalunya.

El Pomell "Pom de Roselles", format per joves damelles catalanes residents a Madrid, que presideix l'entusiasta patinista Rafael Moreno, està organitzant la festa del segon aniversari de la seva fundació, que tindrà lloc el dia 7 del present gener.

Al matí, solemne missa de comunió i una visita col·lectiva a les sales de Murillo, Velázquez, Greco i Rafael, del Museu de Pintures.

A la tarda se celebrarà un acte patriòtic, el qual va a càrrec exclusivament dels pomellistes residents a Madrid. Es llegiran poesies patriòtiques, hi haurà audició de cançons populars i es representaran les obres d'En Folch i Torres "Borrallons de neu" i "Reiet".

Amb motiu del segon aniversari se repartirà entre els catalans residents a Madrid el fascicle "L'esperit dels Pomells de Joventut".

A aquests solemnes actes hi ha estat convidat el fundador de la Institució, En Josep Maria Folch i Torres.

Editada per la Federació de Pomells de Joventut de la Barceloneta s'estan repartint per la dita barriada unes petites fulles de paper couché amb un gravat allegòric d'En R. Figuerola, que incideixen una senzilla allocució demanant la cooperació del veïnat a la festa dels Reis.

Pel sol esforç dels Pomells de la Barceloneta "Nostra Senyera", "Lliris d'aigua", "Niu d'amors", "Tanyes de Ribera" i "Sant Joan La Salle" seran més de cent els infants pobres que acompanyaran pels Reis d'Orient.

PRESERVAOS CUIDAOS
RESPIRANDO LAS EMANACIONES ANTISEPTICAS DE LAS

Pastillas VALDA

Las cuales obran directamente por inhalacion sobre las

VIAS RESPIRATORIAS

En antiseptia volátil combate energicamente las Constituciones, Dolor de Garganta, Grippe, Bronquitis, etc., etc.

Tened siempre a mano una CAJA de

PASTILLAS VALDA

VERDADERAS

PROCURAOSELAS SIN DEMORA.

pero sobre todo, refrenad sin contemplaciones, las pastillas que os ofrecen a la medida y a precio de unos cuantos céntimos.

Las sales no son mas que imitaciones. NO PODREIS ESTAR SEGUROS DE POSEER Las Verdaderas Pastillas VALDA si no las compráis EN CAJAS con el nombre VALDA en la tapa, y nunca de otra manera.

Farmacia Valda, 102, Excmo. 0.005, Avda. Costa.

Crònica Social

ASSEMBLEA I MITING DELS SINDICATS UNICS

El diumenge se celebrà, al local de la Naval, l'assemblea "regional", organitzada per la Confederació Nacional del Treball. Presidia En Francesc Arin.

Es discutí el tema "Reparació de la Solidaridad Obrera", cercant els mitjans per assegurar la vida del període. Es prengué l'acord d'exigir als Sindicats que paguessin el segell confederal, el preu del qual són 15 céntims, que es partiran en la següent forma: cinc per al Comitè Pro-presos, dos per a l'edició de "La Solidaridad Obrera", dos per a la Federació local, dos per al Comitè "Regional", dos per al Comitè "Nacional", i dos per al Comitè Pro-presos del Comitè "Nacional".

Es tractà d'ampliar l'organització dels Sindicats obrers a tota la península, acordant-se convocar a una assemblea als delegats.

També es prengueren els següents acords:

Que per a cobrir les primeres despeses del diari, les organitzacions obreres arribin 10.000 pessetes; organitzar una campanya per a l'amnistia; demanar al Sindicat del Ram de Construcció que es decideixi per a resoldre el problema de l'habitatge; treballar intensament per la millora moral i intel·lectual del proletariat català; i demanar als Sindicats de productes químics de l'alimentació que facin quelcom per acabar amb l'encariment i les adulteracions de les substàncies.

El dia de Cap d'Any, al teatre del Bosc, tingué lloc el miting anual. Presidia l'acte En Josep Roger.

Parlaren els senyors Comes, Garcia, Maurin, Arin, Esclaus, Germinal i Angel Pestaña.

Fou un acte d'afirmació sindicalista. Es parlà amb més extensió que res més de la necessitat d'un període de defensa dels seus ideals.

NOU SINDICAT LLIURE

En una reunió que celebraren els obrers de les fàbriques de cartró, de Mataró, acordaren organitzar-se en Sindicat Lliure.

Per la Unió de Sindicats Lliures, de Barcelona, parlà N'August Llugones.

UNA NOTA DEL GOVERN CIVIL, RACTIFICANT UNES PARAULES DITES AL MITING SINDICALISTA DEL BOSQ

Ahí, a la tarda, el senyor Reventós llegí una nota als periodistes, en la qual s'hi desmentien les paraules que es pronunciaren al miting dels Sindicats Unics al teatre del Bosc, dient que el Govern civil havia posat inconvenients per aprovar el reglament de la Confederació "Regional" del Treball.

Segons la nota, en presentar-se una comissió a l'edició del reglament, l'oficial del Negociat li féu constar que hi havien alguns articles que contenien conceptes que podrien trobar dificultats per a ésser aprovats. La comissió se'n va fer càrrec i retirà el reglament per a fer-li les degudes modificacions, promettent retornar-lo l'endemà.

ELS VIATJANTS I CORREDORS

El dissabte passat, al vespre, el Gremi de Viatjants i Corredors del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria celebrà junta general i extraordinària al seu estatge social, sota la presidència de N'Antoni Nadal, assistint-hi una nombrosa concurrència.

El secretari del Gremi, En Frederic Sagristà, llegí la Memòria, exposant els avenços que va ob-

tenint aquest important Gremi i el nombros augment de socis.

Exposà el senyor Sagristà, amb gran nombre de dades, la utilitat real de l'Assessoria Jurídica, la qual està a càrrec de l'advocat don Joaquim Miralbell, que tan profitosos fruits en gaudeixen els socis del Gremi.

Exposà amb viva satisfacció el senyor Sagristà l'èxit assolit, baldament hagi estat amb retrés imperdonable, en haver-los inculcades els beneficis de la llei d'Accidents del Treball.

Finalitzà la Memòria, que fou acollida amb unànims aplaudiments, assabentant a tots els agraments, que l'excursió a París-Versalles - Verdun i els seus camps de batalla, que tindrà lloc dos dies 24 de març al 2 d'abril de l'any que som, serà un gran esdeveniment per a la classe, essent ja nombrosos els representants que han anomenat els Centres de Dependents de Catalunya, com també es veurà dignament representada l'Asociación de Viajantes y Representantes del Comercio y de la Industria, d'aquesta ciutat, havent anomenat el vocal de Junta, En Pau Giera Cruz.

S'acabà la sessió prop les dotze, amb la més gran germanor i confraternitat de tots els assistents.

VAGA A VILANOVA I GELTRU

La secció de barbers del Sindicat de Treballadors de Vilanova i Geltrú ha comunicat a tots els companys de Catalunya que s'abstinguin d'anar a treballar a aquella població, ja que ells s'han vist obligats anar a la vaga per motiu d'un conflicte amb els patrons.

RENOVACIO DE TREBALL

La fàbrica de teixits dels senyors Segalés i Corderos, de Granollers, la qual feia temps que estava lencada, renovarà aviat el treball.

Crònica Judiciària

AUDIENCIA PROVINCIAL

Vista de causes

El processat comparegut a la secció primera, Apolinar Libori Oliver Sánchez, la nit del 6 de desembre de 1921, va introduir-se als magatzems de inaquinaría dels senyors Pizzala i Crory, aprofitant un descuit en tancar les portes, essent sorpres al matí següent, quan volia sortir amb un carretó carregat d'objectes. El fiscal va sol·licitar que li imposessin la pena d'un any i un dia de presidi correccional.

A la secció segona van presentar-se els processats Gabriel Cerdà Cuevas, el qual, d'acord amb els altres dos processats Joan Pérez Gofí i Vicens Abad Salvador, aquests en rebeldia, van sostreure d'un carro, a la carretera de Sabadell a Barcelona, gèneres de teixit valorats en 768 pessetes. En les mateixes data i forma, van sostreure altres gèneres valorats en 825 pessetes, recuperant-se'n part.

El fiscal va demanar per al processat comparegut, ja reinvent, la pena de cinc anys, cinc mesos i onze dies de presidi correccional.

Davant de la secció tercera s'ha presentat Dolors Boleda Valls, acusada d'haver-se apoderat, a la casa on servia, de vestits i joies per valor de 1.327 pessetes, més cinc centes en bitllets de Banc. Tot va ésser recuperat a excepció dels bitllets. El fiscal va demanar-li la pena de cinc anys, cinc mesos i onze dies de presidi correccional.

Secció Marítima

Moviment marítim

Vaixells entrats

Goleta espanyola "Comercio", de San Feliu, amb càrrega general.

Veler italià "Catalogna", de Terranova, amb carbó.

Veler italià "Arno", de Bona, amb carbó.

Vapor espanyol "Turri Ripa", de Celler, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya Est. Consignatari, Gilibert.

Vapor francès "Anatolie", de Casablanca, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Villavecchia.

Vapor espanyol "Cabo Peñas", de Marsella, amb càrrega general i quatre passatgers. Amarrat moll del Rebaix. Consignatari, Ibarra i Companyia.

Vapor espanyol "Carolina E. de Pérez", de Cardiff, amb carbó. Amarrat moll de Ponent Nord. Consignatari, Regato i Fontbona.

Vapor noruec "Pan", de Cardiff, amb carbó. Amarrat moll de Ponent Nord. Consignatari, Mañol.

Vapor espanyol "Tirso", de Cartagena i Escalés, amb càrrega general i 57 passatgers. Amarrat moll d'Espanya Est. Consignatari, Fill de Ramon A. Ramos.

Vapor espanyol "Mallorca", de Palma, amb càrrega general i 132 passatgers. Amarrat moll de les Drassanes. Consignatari, Isidre Marítima.

Vapor espanyol "Ramon", de la mar, amb peix.

Veler espanyol "Joven Sebastian", d'Almeria, amb quitrà.

Vapor espanyol "Ramon", de la mar, amb peix. Amarrat moll de Llevant. Consignatari, S. A. de Navegació i Pesca.

Vaixells despatxats

Veler italià "Fortunato", en llast, per a Terranova.

Goleta italiana "San Gennaro", en llast, per a Pouza.

Pailebot espanyol "Amparo Ferrer", amb càrrega general, per a València.

Vaixells sortits

Vapor espanyol "Escaleno", en llast, cap a Màlaga.

Vapor espanyol "Rey Jaime

II", amb càrrega general, cap a Mahó.

Vapor noruec "Havfrø", en llast, cap a Celler.

Vapor francès "Anatolie", de trànsit, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Luis", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Turri Ripa", amb càrrega general, cap a Sòller.

NOVES

Demà, a les deu del matí, han de presentar-se a la Comandància de Marina, per tal d'incorporar-se al servei efectiu de l'Armada: Ricard Chirila Sánchez, Lluís Verdú González, Damàs Rosselló Juan, Josep Manuel Achell Parejo, Joan Cortès Piñero i Antoni Hurtado Gisbert. La Comandància fa avinent que en no presentar-se incorreran en les responsabilitats que marca la llei de reclutament.

Segons telegrams rebuts per la Companyia Trasatlàntica, el vapor "Montevideo" arribà a l'Havana al dia 31 passat, procedent de Puerto Rico.

El "Reina Maria Cristina" sortí de l'Havana al dia 30, cap a Nova York. El "Manuel Calvo" sortí de Cádiz el mateix dia, cap al mateix port. I, finalment, l'"Is la de Panay" sortí de Port Said al dia 29, cap a Barcelona.

ELS CAMINS DE LA LLIBERTAT DE CATALUNYA

PER A. Rovira i Virgili

Preu: 25 céntims

De venda, als quioscos, a les Oficines d'"Acció Catalana" (Trafalgar, número 14) i a LA PUBLICITAT

Els Reis portaràn

Motorets elèctrics per a joguines mecàniques, movibles, amb piles marca LOT. Agulles i flors lluminoses LOT, de gran efecte. Pantalies fantasia i aparells de llum per cases de nines. Làmpares i piles elèctriques de la marca LOT de tots models i tamany.

LLOCS DE VENDA:

Llocs de venda: "Suprema", Peñal, 56.—E. Schilling, Ferran, número 23.—Beristain i Companyia, Ferran, 1.—Laplana, i Companyia, Ferran, 15.—Vicens Ferrer, Plaça Catalunya, 12.—A. Valverde, Comptal, 9.—J. Vilalta, Curullada, 2.—Sla-ré, Colina i Roig, Trafalgar, 3.

Magatzems LA PARISIEN

31, Ronda de Sant Antoni, 31

Liquidació d'Abrics per a Senyores i Nenes

SALDEM TOTS LOS MODELS

Abrics senyora (2.000 en existència) en panyos i camusses a 20, 30, 40, 50 i 60 pessetes en faltes i astracans a 125 i 150 pessetes

ABRICS DE NENA amb bons panyos i camusses a 15, 20, 25 i 30 pessetes

MONSTRUOSA LIQUIDACIO

d'articles tarats, amb motiu de fer obres al local

FLASSADES de llana i de cotó, més de 5.000 per a saldar, 20 per 100 de rebaixa del preu de cost

Lot colossal, 2.000 cortes llana molt superior, ample 120 cm., valor 15 pessetes, ara, corte. 750 ptes.

Gabardines de senyora, model preciós, de 75 pessetes, ara a 45 pessetes

5.000 trossos de llana per liquidar

SOBRANTS DE TEMPORADA A QUALSEVOL PREU

Entre els trossos hi ha:

Cortes llana, 120 cm. ample, corte de 3 mts., ara 6 pessetes corte
Cortes camussa, pura llana, de 16 ptes, corte, ara 10 " "
Cortes panyo, de 22 pessetes corte 12 " "

CAMUSSAS 140 CM, FELPES, ASTRACANS I PANES

fem un 20 per 100 de rebaixa del preu de cost

Rematada total de cortes de senyor a 18, 20, 24, 30 i 36 pessetes

Cortes de 3 metres, ample 150 cm. : : Classes d'alló millor que es coneix

GANGAS SENSACIONALS

Flassades de cotó, per a bayetes, a 45 cts.
Flassades de cotó, més grans, a 90 "
Teixit fi, de 150 ptes. metre, ara a 85 "
Draps higiénics, bonica caps de mitja dna. a 2'90 ptes.
Mocadors brodats, preciosa caps, per 3 "

Jerseis d'abric (llarg 80 cm.) 300 a liquidar, preciosos models, 17'50 ptes. un
llana pura els liquidem a

Obsequiem amb cupons de "LA UNION" y "LA ESPANOLA"

Atenció: Saldem més de 500 ABRICS per a senyores i nenes

Les Cases de Beneficència i Convents que hagin d'efectuar grans compres, que no deixin de visitar aquesta Magatzems

31-Ronda Sant Antoni-31 = Magatzems LA PARISIEN

PELLETERIA

LA SIBERIA

Rambla de Catalunya, 15

Corts Catalanes, 624

REIS

GRAN ASSORTIT EN CONFECCIONS PER A PRESENTS

Exposició de gèneres marcats a les escaparates

JAQUETES RASE NEGRE, A	275	PTES
JAQUETES TASMANI	275	
ABRICS TASMANI	400	
ABRICS RASE NEGRE	500	
ABRIGUETS NENA DES DE	125	
COLLS NEN	1'50	
OCASIO EN CONFECCIONS D'ERMINI, DES DE	300	

Mantes per a cotxe :: Casa que garanteix els gèneres que ven i a igual qualitat no té competència : Visiteu l'artístic pessebre

Ingl. franc. o alem.
Prof. exta da clas. dom.
Estel. ref. Pl. Cat. 16-2-1-1

el millor present per a nens
i grans. Baratlissimes.
ABAGO, 229

Administració de Maques

J. LLAMUSI
De 5 a 7
Muntaner, 28. principal

Senyora

búscua família per arreglar
dormitoris, planxar i costir.
Carrer Esmeralda, 15, ten-
da verdura.

Sea Vd. siempre Joven y Vigoroso

La alimentación usual es siempre deficiente y causa trastornos al organismo. Hay que compensar la pérdida de energías. Si es Vd. previsor y toma a tiempo una buena sobrealimentación será Vd. siempre joven y vigoroso.

La CARNE LÍQUIDA

es el más poderoso nutritivo que se conoce.

Da fuerza y vigor sin trabajo para el estómago.

De venta: en todas las Farmacias y Centros de Especificos.

Licor del Polo

Excel·lent dentífric de gran poder antisèptic. El seu ús constant assegura una formosa i sana dentadura. Mig segle d'èxits

PANYOS

J. MIR VIVES, S.A.
Ronda de Sant Pere, 15

Gran assortit en Meltons, Xeviot, Estams, Gabardines i altres gèneres per a vestits i abrics de senyor. Camusses per a abrics senyora i gèneres per a vestits Jaqueta

Melton a 25 ptes. corte
Estams 45 " "
Abrics 30 " "

Vendes a l'engròs i al detall
Retalls els dilluns i divendres

Reaparició del popular "SABA"

Meravellós ninot articulats irrompible
Desmuntable en 14 peces i muntable en menys d'un minut

¿Qui ignora que els nens han preferit sempre les joguines desmuntables?

El ninot "SABA" amb les seves 14 peces d'un ajust perfecte constitueix una novetat que s'imposa i és la màxima il·lusió que podeu oferir al vostre fill

Varietat de tipus i vestits. N'hi ha també sense vestir per a caracteritzar-los a caprici de cada comprador

